

DRUŽINSKI TEDNIK

Leto X.

Ljubljana, 12. maja 1938.

Štev. 19.

Nihče ne ve, česa vsega je
zmožen, dokler ne tvega.

Publihus Syrus
(okoli 1.50. pr. Kr.)

Danes:

Izdajalski prstni odtisi

(Gl. str. 3)

SREČNA ROKA

FRANCOSKI NAPISAL
ANDRÉ MAUROIS

Srečna roka je skrivnost in ne-
domečen naraven dar. Nihče si je ne
more pridobiti. Človek se že rodi s
srečno roko, nikakor si je pa ne more
prizgojiti. Tako dragocen dar je, da
se zmerom znova čudimo, kako po-
gosto in v kako različnih življenjskih
položajih jo srečavamo.

Ta dar opazimo ob vseh mogočih
priložnostih. Nekateri imajo srečno ro-
ko za ureditev svoje sobe. Soba sa-
meva mračna, topa in olozna, brez
življenja in lepote vse dolge, dokler
se ne vseli vanjo človek s srečno
roko. En sam zamah s čarobno pali-
čico, nekaj prijemov — in že je soba
lakšna, kakršna bi morala biti: svoje
slovovalce obdaja kakor bela ogrinja
dušo.

Spet kdo drugi ima srečno roko
za cvetlice: videl sem sijajne uspehe,
ki jih je človek s srečno roko dosegel
z nekaj jesenskimi vejicami in jago-
dami, z nekaj brstiči in zatiči s cve-
točnega grma, z nekaj trsi iz ribnika,
ki so bili očisto kar na slepo srečo
povezani skupaj, med tem ko cvetlice
vsega vrta pod nepoklicano roko niso
hotele uspevati in sipati lepote okrog
sebe.

Ko sem bil še mlad fant, sem po-
gosto občudoval neko prijateljico, ki
se je umela napraviti tako, da je bila
videh na moč ljubka, čeprav ni imela
nikakršnih prednosti razen neke pri-
rojene ljubezni v pogledu in glasu,
ki je bil tako nežen kakor napri na
moljavih krilih. Če na njenem obrazu
so bile vsakdanje, njeni lasje so bili
namesto zlati bledikasto srebrni;
njene roke so bile predolge in suhe.
A imela je srečno roko zase in še za
marsikakšno stvar. Zavezala je trak
in penlja je stala brezhibno. Bila je
zmerom ljubka, ne glede na to, kakš-
no obleko in kakšen klobuk je imela.

Kakšna muka je torej, če mora člo-
vek, ki ima srečno roko za stvari,
sprejeti roko drugega, ki je nima. Po-
znal sem hudo bolno gospo, ki je med
odsotnostjo svoje srečnice zlezla iz
postelje, da bi stvari na svoji toaletni
mizici razporedila v pravem medse-
bojnem redu. V pravem redu! — ko-
liko nam povedo te tri besede! Ni
treba, da bi roka, ki lepo razporeja
stvari, neizogibno pomenila pikolov-
ski red. Večkrat je bližja ljubkemu,
smotnemu neredu, ki pomeša stvari
vse križem, a tako da so kolikor mo-
goče daleč od zopreda nereda. Sploh
menim pa, da se nadarjenost
raši družji z neke vrste površnostjo
kakor pa s pedantnostjo in da prodre
skoraj na vseh poljih našega živ-
ljenja.

KITAJCI REŠUJEJO BELO CIVILIZACIJO

Japoncem bo tem slabša predla, čim globlje bodo prodrli na Kitajsko. Pomen kitajske zmage
pri Tajerčuangu. Kadar bodo Japonci tik pred katastrofo, jim bo prišla rešitev — od Angležev

V Ljubljani 12. maja

V rusko-japonski vojni 1. 1904./05. —
tisti vojni, ki je Japonsko dvignila na
višino velesile — se je Japoncem že
v nekaj mesecih posrečilo carjeve ar-
made na Daljnem Vzhodu tako od-
ločilno poraziti, da konec vojne ni
mogel biti več negotov. Danes, v ja-
pansko-kitajski vojni, trajajo boji že
deset mesecev, in vendar Japonska še
zmerom ni mogla izsiliti odločitve. Ta
primera kaže, da razpolaga maršal
Čangkajšek, nekdanji gojenec moskov-
ske vojaške akademije, z neizmernimi
silami. Med temi silami sta na prvem
mestu kitajska narodna zavest in
vštric z njo kitajska volja do ohran-
itve narodne neodvisnosti.

S temi besedami začenja zuna-
njepolitični urednik curiske »Welt-
woche« članek, ki mu je dal na-
slov »Preobrat na Kitajskem«. Ali je
mogoče, se bodo vprašali premnogi
naši bralci, vajeni v zadnjih letih
samih porazov tistih, ki jim veljajo
njihove simpatije — ali je mogoče,
da se je že v desetih mesecih
odločila usoda Daljnega vzhoda in
z njo bolj ali manj tudi usoda be-
lega plemena? Da se je odločila
tako, kakor smo sicer vajeni brati
le v ljudskih povestih in v poučnih
pripovedkah, t. j. z zmago pravič-
nega in s katastrofo krivičnih?

Ne; tako daleč vojna na Dalj-
nem vzhodu doslej vendarle
še ni dozorala. Toda čeprav smo si
v svesti, da je prerokovanje ne-
hvaležna stvar, si upamo zapisati:
vse kaže, da gre razvoj dogodkov
na Kitajskem v takšno smer, da
utegnemo biti v nekaj mesecih
priče ene izmed največjih kata-
strof v svetovni zgodovini, kata-
strofe ene izmed še nedavno naj-
mogočnejših velesil, katastrofe Ja-
panske; če ne bodo poprej
druge velesile posegle
v mes.

Ko so japonski generali začeli
pred tremi četrtnimi leti invazijo
na Kitajsko, so svojemu lahkover-
nemu ljudstvu razlagali, da gredo
samo na kratek sprehod in da bo
vojne že v nekaj tednih, kvečjemu
nekaj mesecih konec. Nepristran-
ski opazovalci so že takrat dvo-
mili, da pojde tako lahko; najbolj
samozavesten med vsemi je bil
maršal Čangkajšek sam, vodja in
preporoditelj kitajskega naroda.
Takrat smo prvič brali primerjavo
med japonskim vpadom na Kitaj-
sko in Napoleonovim pohodom na
Moskvo; primerjavo tudi med kon-
cema obeh invazij. Toda malokdo
med nami si je upal verovati, da
drvi Japonska v podobno pogubo,
kakršna je pokopala enega izmed
največjih vojskovodij vseh časov;
preveč vojaških uspehov so bili

RAZGLEDE PO SVETU



G. Miletič, naš minister za telesno
vzgojo, je na nemško vabilo prišel v
Berlin na obisk, da prouči nemške
metode za telesno vzgojo mladine.

dotlej pokazali Japonci nam strme-
čim in zgražajočim se zahodnja-
kom.

Rusiji in Kitajski je skupna ne-
izmerna prostranost njunega ozem-
lja; baš ta prostranost je pokopala
Napoleona. In baš ta pro-
stranost pokopava danes
Japonsce.

Danes je še prezgodaj pisati o do-
končnem porazu Japoncev v kitajski
vojni, piše že zgoraj citirana »Welt-
woche«. Toda neizpodbitno je že dan-
es, da so japonske postojanke hudo
izpodkopane. To mora tudi v svetovni
politiki roditi velike posledice. Vsaj
začasno so Anglija, Francija in Ho-
landska rešene težkih skrbi. Porazena,
a tudi zgolj oslabiljena Japonska dolgo
let ne bo mogla več ogroziti njihovih
kolonij na Daljnem vzhodu. Velik
dobiček ima od preobrata na Ki-
tajskem tudi Rusija. Rusija se je kot
edina izmed velesil odkrito zavzela za
Kitajsko in podpira Čangkajška ne
samo z lepimi besedami, ampak tudi
z letali in orožjem. Ta podpora ute-
gne Staljinu prihraniti vojno z Japonci.
Zraven mu pa daje možnost, da zbere
še danes znane vojaške energije na
zahodu. To pomeni nedvomno okrepi-
tev Rusije v njeni evropski politiki.

Ko je lansko jesen belgijski minister
Vandervelde obiskal Kitajsko, mu je
izjavil neki ugleden Kitajec:

»Mi gledamo s popolnim zaupanjem
v bodočnost. Ne dvomim, da nas bodo
Japonci še večkrat porazili, ker so bolj-
ši vojniki od nas. Vojna bo dolga in
težavna. Toda čim daljša in čim te-
žavnejša bo, tem več bomo imeli uspe-
ha. Kitajsko je velika. Naše človeške
rezerve so neizčrpne. Če vzdržimo do
pomladi, in odločeni smo, da po vsaki
ceni vzdržimo, bo Japonska ruinirana,
preden bo zmagala. In to bo za japo-
nske osvajačne sanje začetek konca.«

Kitajci so vzdržali do pomladi.
Se več: na pomlad so prizadejali
dotlej še nepremaganim Japoncem
prvi poraz v odprti bitki: poraz
pri Tajerčuangu. In prav ta poraz
je oni veliki preobrat, ki mu po-
svečamo današnji članek: preobrat,
ki pojde morda v zgodovino kot
mejnik razvoja človeštva.

Bitka pri Tajerčuangu in Sučovu,
piše londonski »Daily Herald«, bitka,
ki divja z vso srditostjo že sedem ted-
nov, pojde v zgodovino kot ena izmed
odločilnih bitk v svetovni zgodovini.
Naj se ta bitka konča kakor koli, že
sama po sebi pomeni konec japonske
nadvlade v Vzhodni Aziji. Kajti ta
nadvlada je slonela na prestižu, na
legendi o nepremagljivosti japonskega

vojaka. V sedmih tednih bojov so ki-
tajske armade pod Li-Cung-jenom po-
mandrale oboje, prestiž in legendo.

Ko je japonski generalni štab po
naglem zavzetju Severne Kitajske, po
osvojitvi Šanghaja in Nankinga, skle-
nil zavzeti železniško progo pri Su-
čovu (in tako združiti oba japonska
ekspedicijska zbora, severnokitajskega
in nankinškega), je legenda še veljala.

Ves svet je pričakoval, da bodo Ja-
ponci v enem tednu ali dveh dosegli
svoj cilj. Ves svet je še veroval v ja-
pansko nepremagljivost.

Ves svet, razen Čangkajška in gene-
rala Lija in njunega nemškega sveto-
valca generala Falkenhausna. Ti trije
možje so sklenili pri Sučovu ustaviti
japonsko prodiranje.

Sedem tednov so ga ustavljali in ga
potiskali nazaj v krvavih protinapadih.
Izgubljali so mesta in jih spet zavze-
mali. Uničili so cele japonske divizije,
druge pa prisilili k vdaji.

Japonci so pripeljali z doma novih
čet. 200—300.000 Japoncev je udrihalo
po kitajskem »železnem obroču«. Toda
železni obroč je vzdržal sedem tednov
takšnega udrihanja.

Morda bo nazadnje odnehal. Nobena
bitka ni odločena, dokler ni končana.
Toda četudi Kitajci izgube, Kitajska
dobi. Legenda je uničena. In to je
najvažnejša stvar i za Kitajce i za
Japonsce: Kitajci se poslej ne bodo
več bali Japoncev, ker vedo — prvič,
odkar obstoje! — da jih morejo pre-
magati. A Japonci so izgubili tisto ne-
znansko samozavest, ki jih je celega
pol stoletja vodila od uspeha do uspe-
ha, od zmage do zmage. Prvič v svoji
zgodovini gledajo danes porazu v oči.
Njihova morala je omajana.

A tudi materialno morajo Ja-
ponci premagovati čedalje huje
težkoče. V zasedenem ozemlju jim
rasejo četaši čez glavo; v razdeja-
nih mestih in vaseh manjka ljudi
za upravljanje javnih funkcij in
za obdelovanje zemlje; tako gro-
zita lakota in njena spremljevalka
kuga. Nalezljive bolezni se širijo
tem bolj, ker Japonci v svoji ma-
ščevalnosti na debelo streljajo
ugledne kitajske civiliste in jih ne
pokopljejo. Vse te težkoče bodo
tem bolj naraščale, čim globlje bo-
do japonske armade prodirale v
neizmerno prostranost kitajske de-
žele. Ze zdaj zmorejo komaj toliko
čet, da obvladajo le najvažnejša
mesta; če bi hoteli strahovati vse
zasedeno ozemlje, bi potrebovali
več milijonov mož — a kako dolgo
bo siromašna Japonska vzdržala
tolikšen finančni napor?

Tod preneha primera med Napo-
leonom in Japonsko. Umik franco-
skih armad iz Rusije bogate Fran-
cije ni pokopal; pokopal je samo
Napoleona. Poraz na Kitajskem bi
pokopal Japonsko kot velesilo.

Tega poraza ne bomo doživeli v

Utrinki

PACIFIST JE UMRL

Včeraj teden je umrl v nekem ber-
linskem sanatoriju slovit nemški pa-
cifist Carl von Ossietzky. Kljub te-
mu da se je ves kulturni svet zavzel
zanj, kljub temu da mu je odbor
Nobelovega sklada prisodil nagrado
za mir, ga Nemci niso izpustili iz
koncentracijskega taborišča, mu niti
niso dovolili, da bi šel po Nobelovo
nagrado v Oslo; tako mu je nagrada
požrl sleparski advokat, kar je je
ostalo, je šlo pa za stroške jetnikove
oskrbe v taborišču in pozneje v sa-
natoriju.

V sanatorij so pokojnega v Os-
sietzkega prepeljali šele pred poldru-
gim letom, ko za njegovo tuberkulozo
še ni bilo več zdravila. In tam je
zdaj umrl, jetičen pacifist, v živ-
ljenju in smrti tragičen simbol da-
našnjih prevernih razmer.

Qu.

TENKOVESTNOST

Amerika je čisto zares razmišljala
o tem, da bi dovolila prost izvoz
orožja v vladno Spanijo, češ da ni
nobenega pravnega pomisleka proti
temu, moralnega pa še manj. Pa ne
bo kruha iz te moke; kongres ne bo
dovolil. Zakaj ne? Zato ne, je izja-
vil neki poslanec, ker se USA boji,
da ne bi Nemčija in Francova Spa-
nija videli v tem sovraštvi.

Nemški Krupp ni tako tenkovenest.
Kajti kljub temu, da sta Nemčija in
Japonska debeli prijatelji, pošilja
Kruppove tovarne orožje... Kitajcem
— tako da se morajo Japonci v Ber-
linu pritoževati proti takšnemu poj-
movanju protikomunističnega pakta.

CHAMBERLAINOV DEVETI PORAZ

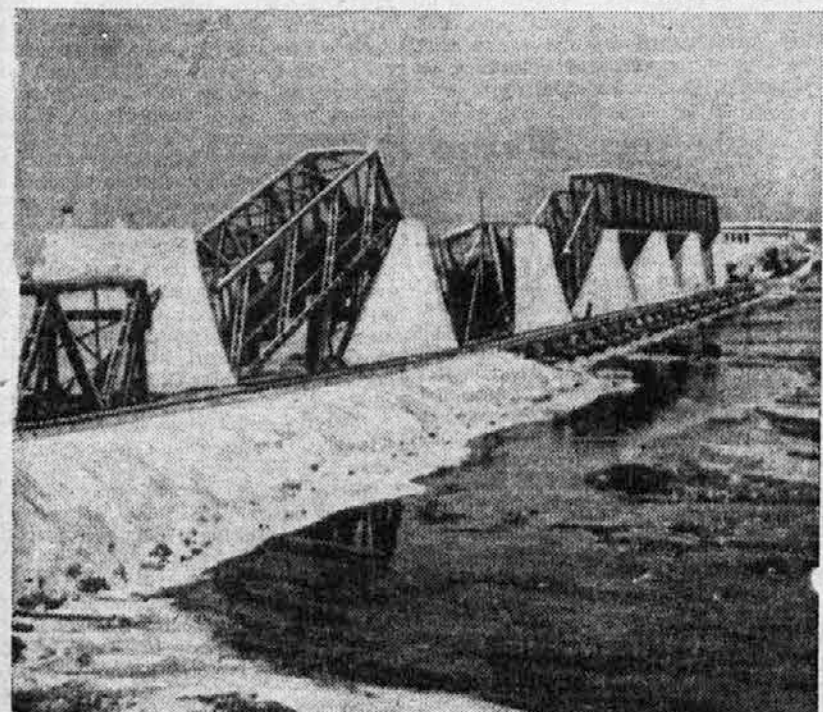
Ne v parlamentu, kajpak! A zato
ni najnovejši poraz za predsednika
britanske vlade najbrže nič manj
grenak: že deveti mandat od zadnjih
splošnih volitev so laburisti iztrgali
vladi! Na Angleškem se namreč vrše
za mandat vsakega odstopiškega ali
umrlega poslanca naknadne volitve.

V Lichfieldu pri Birminghamu so
bile preteklo nedeljo nadomestne vo-
litve za sedež, ki se je izpraznil a
smrtjo poslanca Lavat-Fraserja, za-
stopnika nacionalne delavske stranke.
Zmagal je s pičlo večino 800 gla-
sov železniški delavec C. Poole, kan-
didat opozicijske delavske stranke.

Za Chamberlaina je poraz tem
hujši, ker ga je doživel tik po pod-
pisu britansko-italijanskega dogovora
in prav zaradi njega.

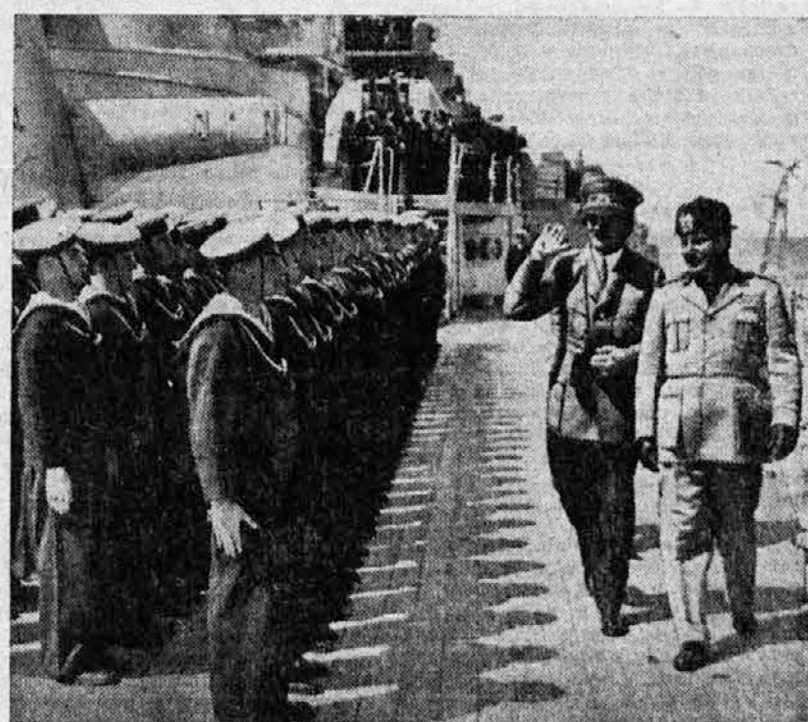
njegovi nelzprosnosti obliki. Prepre-
čila ga bo Anglija — tista Anglija,
ki je zadnja leta tako trepetala za
svoje daljnjezhodne posesti. Danes
ji Japonska ni več nevarna. Toda
po japonskem porazu bi vstal
prednji nov sovražnik, ki se ga
nemara še bolj boji — sovjetska
Rusija s svojim pritiskanjem na
jug, na Indijo. In zato naj se tisti
veleredki naši ljudje, ki simpatizi-
rajo z Japonci, nikar ne boje kitaj-
ske zmage; bo že previdni Albion
poskrbel, da ne bo nobeno drevo
zraslo do neba.

Observer



Največji most na Kitajskem, most čez Rumeno reko, so Japonci in Kitajci,
vsak na svoji strani spustili v zrak, da sovražnik ne bo mogel na drugi breg.

PRIDE
505
S ČRTO



K Hitlerjevemu obisku v Italiji: nemški kancler v družbi Mussolinija na
admiralski ladji »Cavour«.

NAŠI ČASOPISI se prerekajo, koliko ljudi je bilo v nedeljo v sprevedu. Važno ni, da so bili; važno jim je, da jih je bilo toliko in toliko, ali pa da jih ni bilo toliko, kolikor trdi politični nasprotnik.

Skomro bi predlagali, da bi začasno pokopali bojno sekuro zastran nedeljskega štetja in da bi se sporazumno lotili štetja nečesa drugega, morda poučnejšega: štetja pisanih kamnov in skal na preobčelnih naših vseh učilišč knjižnice. In ko bi jih prešteli, da bi se izračunali: koliko paviljonov bi ti lepi, a žal že zdaj plesnivi kamni lahko odtehtali... pri zidavi naše nove, Ljubljane dostojne bolnišnice.

A takšnega štetja in takšnih računov mi Slovenci še ne obvladamo. Mi štejemo rajši ljudi; drugod štejejo stvari. Zato pa imajo drugod i knjižnice i bolnišnice.

Kronist

Politični teden

Letošnja konferenca jugoslovanskih škofov se je sestala v Zagrebu in je trajala več dni. Na konferenco so prišli vsi naši škofje in nadškofje. — **Dr. Antona Korošca** so na slavnostni seji ljubljanskega mestnega sveta izvolili za častnega meščana ljubljanskega. Dr. Korošec se je za častno meščanstvo zahvalil in je poklonil mestu 10.000 dinarjev v dobrodelne namene. — **Ministrski predsednik** in zunanji minister dr. Milan Stojadinović se je vrnil z zasedanja stalnega sveta male antante v Sinaji. — **Gradbeni minister Stosić** je bil te dni na Bledu. Ogledal si je tudi gradnjo nove ceste Ljubljana—Kranj in terene za druge nove ceste na Gorenjskem, ki jih bodo menda že letos začeli graditi. — **Pokroviteljstvo** mednarodnega mladinskega tabora, ki ga priredi Zveza fantovskih odsekov od 26.—29. junija t. l. v Ljubljani, je prevzel Nj. Vel. kralj Peter II., knez-namestnik je pa obljubil, da se bo tabora osebno udeležil.

*

Anglija in Francija sta pripravili praški vladi, naj sprejme Henleinove zahteve, v kolikor so v skladu s čl. ustava. Češki tisk poudarja, da bo ČSR ustregla prijateljskim nasvetom Anglije in Francije. — **Hitlerja** so v Rimu sprejeli z velikimi svečanostmi. Ogledal si je razne rimske znamenitosti in je imel več sestankov z Mussolinijem. Na grobnici italijanskih kraljev je položil venec. Skupno z italijanskim kraljem in prestolonaslednikom je prisostvoval doslej največji italijanske vojne mornarice. Uradni komunikacije o Hitlerjevem obisku pravi, da se bo sodelovanje med Rimom in Berlinom poglobilo na vseh poljih, zlasti pa na gospodarskem, tako da bosta Italija in Nemčija pripravljene za vsako morebitnost. — **Zunanji ministri** Male antante so v Sinaji razpravljali o splošnem mednarodnem položaju. Mala antanta je za splošno pomirjenje med narodi in za ostala zvesta paktu Društva narodov. — **Dne 28. junija** obišče Francijo angleški kraljevski par. V Parizu se že z vso vneto pripravljajo za njun sprejem. — **Francija, Anglija in USA** so se v Washingtonu dogovorile glede francoskega franka, da se stabilizira na razmerju 1 angleški funt = 175—180 frankov. Prvi uspeh nove finančne politike Daladierjeve vlade se je kaj po tem dogovoru že pokazal: v dveh dneh se je vrnilo na Francosko več ko 15 milijard frankov, ki so se sprlo neurejenih francoskih državnih financ zadnje mesece zatekli v tujino. — **Na španskih bojiščih** se vrše na vseh frontah živahni boji. Kljub odločnemu odporu republikancev prodirajo Francove čete polagoma dalje ob obali. Vatikan je de jure priznal Francovo vlado. — **Kitajci** so v južnem Santungu obkolili 100.000 Japoncev. Tudi v okolici Pekinga so se kitajski četniki dvignili proti japonski posadki. Kitajska vlada obtožuje Japonce zverinskega divjanstva in prosi za posredovanje Zveze narodov. — **Za novega čl. poslanika** v Beogradu je imenovan Jaroslav Lipa, dosedanj član poslanik v Rigi. — **Oktavijan Goga**, bivši ministrski predsednik in vodja razpuščene »Železne garde« (romunskih fašistov) je izneuda umrl. Zadel ga je kap.

Drame in tragedije

d Zaradi njive so se sporekli Gallčevi in Luličevi v Zabrdju pri Slavonem Brodu. Poskakali so v potok in se pretepali na živo in mrtvo. Še preden so utegnili v boj poseči sosed, sta prišla iz vode kmet Lulič in njegov sin, brata Galovića sta pa mrtva obležala v potoku. Luličevi so obe trupli naložili na Galovičev voz in konje pognali, da so žalostno breme sami pripeljali domov. Eden od pokojnih bratov zapušta ženo in šest nedorastlih otrok.

d Z motiko je preklala lobanjo Elizabeta Rancičeva Mariji Pandičevi s Starih slemen pri Konjicah. Celjsko sodišče jo je obsodilo na 3 leta ječe in na izgubo častnih državljskih pravic za 3 leta. Njeno sestro, posestnico Terezijo Kuceljevo, je pa oprostil. d Vpričo otrok se je obesil 34letni nezaposleni Andrej Muič iz Maribora. Svoji šletni hčerki je naročil, naj

Kronika preteklega tedna

mu prinese vrv, nato se je pa v spalnici vpricho otrok obesil. Ko se je njegova žena vrnila z dela domov, ga je našla že mrtvega. Vzrok samomora ni znan.

d Zaradi neznošnih družinskih razmer se je obesil v Rošpohu pri Mariboru poštni sluga Ivan Maček. Samomor je izvršil v popolni duševni zmedenosti.

d Nečloveško je ravnal z otrokom bivši brivski pomočnik Vincenc Godnav iz Trčica. Zeninega nečaka Iva Beša je pozimi polagal na cementna tla, kletal je na njem, ga bil s pestmi in brcal, kamor je priletelo. Sodišče ga je obsodilo na 8 dni zapore in na plačilo stroškov kazenskega postopka.

d Svojega očima je zabodel Jaka Kavc iz Spodnjih Dupelj pri Trčicu. Fant se je v razburjenosti postavil za mater, pograbil nož in očima napadel. Luka Mrkun je kmalu nato izkrmel, Jaka se je pa proti večeru vrnil iz gozda domov, kjer so ga orožniki aretirali in prepeljali v kranjske sodne zapore.

d Očetovo in sinovo življenje bi bila kmalu terjala družinska tragedija pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah. 58letni viničar Martin Flajs je bil močno zadolžen in je ondan dobil povabilo na sodno razpravo k mariborskemu sodišču. To ga je tako potrla, da se je v hipni duševni zmedenosti obesil. Ko se je njegov 19letni sin Jože vrnil in našel očeta obesenega, je pojedel večjo količino misnice, a domači so takoj poklicali zdravnika in le-ta je fantu rešil življenje.

Nesreče

d Lokomotiva je razmesarila 24letnega delavca Petra Avgustina iz Slivnice na tračnicah pri koroki postaji v Mariboru. Fant se je bil peljal s kolesom po tračnicah, da bi svojemu svaku nekaj važnega sporočil, v tem je pa privozil vlak in lokomotiva je nesrečnega Avgustina potegnila pod kolesje in ga vlekla nekaj metrov s seboj. Ponesrečenec je obležal z dvakrat zlomljeno nogo in nevarnimi

č Nevarno se je poškodoval v Ljubljani 57letni poštni nastavljenec Franc Glavin iz Rožne doline, ko je padel s kolesa. Prepeljali so ga v bolnišnico.

d Z vrha lestve je padel na koso Martin Brumen iz Gomilice blizu Ptujja. Mož se je po lestvi odpravil spat na hlev. Dobil je nevarne poškodbe.

d Manjša železniška nesreča se je primerila v Litiji. Na ovinku pred litijsko postajo je pri tovornem vlaku vrglo prazen bolgarski vagon s tira. Velika sreča je, da ni iztirjen vagon prevrnil vsega vlaka. Odkakujoci vagon je pokvaril del proge. Delavci so delali ves dan, da so odstranili vse nevarnosti.

Naš napredek

n Novo ceste Maribor—Sv. Peter—Slovenske gorice so te dni slovesno izročili prometu. Cesta je stala 227.708 dinarjev.

n Na stare predmete iz kamene in poznejše bronaste dobe so naleteli v bližini Žužemberka. Izkopali so razne posode, kamenite sulice in drugo. Nekaj teh predmetov so menda že oddali ljubljanskemu muzeju.

n Kamenito ploščo iz rimske dobe so odkopali na dvorišču rojstne hiše pesnika Vilharja v Planini pri Raketu. Plošča z latinskimi napisom meri 70x40 cm in je bila z železnimi žebli pritrjena na kamene v tleh.

n Nov sanatorij grada zagrebški železničarji za svoje člane na Strmcu. Urejen bo kar najmoderneje in bo namenjen v prvi vrsti zdravljenju in okrevanju otrok članov organizacije. Zdravljenje si prizadeva, da spravi zdravilišče že letos popolnoma pod streho.

n Zavetišče za starce in otroško vzgojevališče in zavetišče bodo kmalu začeli graditi v Kraljevu. Revni otroci bodo razen hrane dobili za vse večje praznike obleko in obutev.

Nevsakdanjosti

* 123 let štejeta mladoporočena, upokojeni profesor sarajevske trgovske šole Andrej Kulijer, in upokojena

Osebnosti

o Poročili so se: V Komendi: Herman Pečenko, trgovec v Ljubljani, in Hana Streinova. — V Kranju: črkostavec Ivan Kleč in Milka Florjancičeva; Dinko Masterl, zasebni uradnik v Stražišču, in Dragica Česnova, hčerka bančnega ravnatelja v Kranju. — V Ljubljani: Ludovik Sever, posestnik v Malih Lipljanih pri Skočjanu, in Anica Železnikarjeva iz Selnika nad Igom. — V Mariboru: Vladimir Venuti, bančni uradnik, in Helena Vošnjakova. — Novoporočencem iskreno čestitamo!

† Umrli so: Na Bučki pri Krškem: 78letna Komljančeva mama. — V Celju: 78letna Marija Proftova, žena upokojenega gimnazijskega ravnatelja in vladnega svetnika; Marija Rajerjeva, posestnica; 57letni posestnik Valentin Jakob iz Herbenstrajna pri Konjicah; 81letna posestnikova hčerka Silva Turnškova iz Medloga pri Celju; 18letna Boža Strniševa iz Zidanega mosta. — V Dravljah: 83letni posestnik Jakob Črnivec. — V Gornji Radgoni: 42letni tesarSKI mojster Ivan Jausovec. — V Guštanju: 55letna Elizabeta Steharnikova, roj. Božičeva. — V Kamniku: 17letna dijalkinja Marica Završnikova. — V Ljubljani: Franja Telavtzeva, roj. Slanova; Franc Tomšič, mestni uradnik; Ludovika Handljerjeva; Marija Kastelčeva, upokojenka tobačne tovarne; Ivanka Drašlerjeva, roj. Čepanova, gostilničarjeva in posestnikova žena na Vrhniki; 56letni upokojeni postajenačelnik Ljubomir Pezelj. — V Mariboru: upokojeni učitelj Peter Lapornik; 70letna delovodjeva žena Franciška Herzogova; 49letni posestnik Jožef Jančič iz Lormanja; 32letna delavka Elizabeta Čučkova. — Na Mirni: Pavla Arkova, poštna upravnica. — V Središču ob Dravi: Jože Ravšl. — V St. Ilju pri Misljini: 76letni posestnik Ivan Čas. — V Vojniki pri Celju: 83letna zasebnica Marija Joštova. — V Zagradu pri Celju: 68letna Katarina Feldrinova, žena cinkarniškega strojnika. — V Zirovni-

Glasovi časopisja

VOJNI POTENCIAL VELESIL

V konservativnem katoliškem glasilu *Kurjer Warszawski* proučuje bivši poljski ministrski predsednik general Sikorski češkoslovaški problem in možnost oborožene konflikta v Srednji Evropi. Pisec dokazuje, da se je položaj ČSR po priključitvi Avstrije poslabšal, in pravi, da je usoda miru ali vojne v Evropi odvisna v prvi vrsti od vojnega potenciala Nemčije.

»Nemška kopenska vojska sestoji iz 13 armadnih zborov s 37 divizijami in 850.000 možmi. Nemško letalstvo premore 3000 aparatov. Tolikšna sila bi bila nedvomno zmogla morebitnega napada, toda po priključitvi sedmih avstrijskih divizij ni več tako enotna, kakor bi bilo potrebno. Po drugi strani se pa čuti pomanjkanje častnikov in podčastnikov, predvsem pa pomanjkanje rezerv.« Nato izvaja general:

»Če Nemci ne bi z brutalnim napadom oklopnih divizij dosegli tako rekoč pri priči pričakovanih uspehov, bi bil konec vojne za Nemčijo negotov. Španska vojna je pokazala, da spada kratka in zmogovita vojna v kraljestvo pravljic... Čehi so nedvomno odločeni braniti svojo neodvisnost. Tudi ČSR v sporu z Nemčijo lahko računa na pomoč Francije in Sovjetske Rusije.«

O sovjetih meni Sikorski: »Moči ruskega letalstva ne gre podcenjevati, saj šteje 4500 letal; tudi ne smemo prezreti, da je rusko letalstvo dokazalo na Španskem svojo visoko kakovost.« Pisec končuje:

»Zveza s Francijo je za Češkoslovaško najvažnejša. Stališče Francije je znano. Francija je zaveznica Velike Britanije in vojaške sile obeh držav so se združile. Ta blok je glede rezerv, materiala, moralne moči, surovin in industrije v premoči. Kancelar Hitler ne bo iskal vojne s tem blokom.«

PREOBRAT NA KITAJSKEM

Pod gornjim naslovom prinaša *tor-kov Slovenec* uvodnik; iz njega povzemamo:

Medtem ko kaže, da se zahod po tolikih pretresljajih zadnjih let počasi pomirja, so se stvari na vzhodu nepričakovano zasukale. Nenapovedana vojna med japonskim cesarstvom in kitajsko republiko, v kateri so Japonci v teku desetih mesecev zavzeli severno Kitajsko, glavno trgovsko središče Šanghaj in prestolnico Nanking, se zdaj čedalje bolj zavlačuje v nedogled, ker se je kitajska armada dobro oborožila ter tudi moralno okrepila, tako da se Japonci zdaj že več ko mesec dni z največjim naporom svojih dobro organiziranih sil zama trudi, da bi zlomili njen odpor in prekoračili reko Jangce-kjang, ki jim šele odpre pot v osrednjem Kitajsko. Ta obrat vojne sreče pa bi mogel postati za Japonsko usoden, ker ima močne nasprotnike, ki komaj čakajo priložnosti, da ji skočijo v hrbet in jo oropajo ne samo sadov njenega sedanjega pohoda na Kitajsko, ampak tudi onih osvojitvev, ki so se leta 1932. končale z ustanovitvijo velike mandžurske kolonije.

Kitajska se ima za svoje uspehe v zadnjih mesecih brez dvoma zahvaliti vojnemu materialu, ki ga v velikih množinah dobiva tako iz sovjetske Rusije skozi Mongolijo kakor iz Anglije in Francije pa tudi iz Amerike po morskimi in kopni poti iz Kantona. Zlasti dragocena so ji letala in piloti, ki jih pošilja vrhovno poveljstvo rdeče armade, zaradi česar je Japonska v Moskvi že ponovno protestirala. Ker pa nobena armada kljub najvišji tehniki ne premore ničesar, če ni vsak moč presinjen s trdno voljo do zmage, je organizacija kitajske armade, ki šteje na jangceekjangski fronti baje 800.000 mož, torej znatno več, nego znaša japonska ekspedicijska armada, pač v glavnem delo in zasluga Čangkajska, ki je znal vlti svojemu miroljubnemu narodu bojnega duha, potrebnega, da se učinkovito ubrani takega nevarnega nasprotnika, kakor je japonski sosed. Če bi se posrečilo genialnemu vodji kitajskega naroda, da to delo dovrši z obnovo vsega kitajskega življenja, ki jo je že pred dvajsetimi leti začel s svojim pokretom »novega življenja« in ki predstavlja, če se bo njegovemu avtorju posrečilo zgraditi v to svrhu potrebni osebni aparat, sijajno orodje za socialni in politični preporod Kitajske na duhovni in moralni podlagi — potem bi se morala vsa prizadevanja zemlje lačne Japonske za osvojitvev mongolskega in obmorskega Kitaja nujno končati s popolnim polomom.

Glede ruske pomoči navaja list mnenje usgr. Ju-Pinga, kitajskega škofa v Nankingu, ki pravi med drugim:

Kitajski narod dobro ve, da je komunizem Japoncem samo dobro došel povod, da upraviči namene svojega imperializma.

svojo prebavo s priljubljenim odvajalnim sredstvom Darmol. Dobite ga v vseh lekarnah. Reg. 26801/37.

Varuj in neguj svoje zobe dvakrat na dan s:

Chlorodont-zobno pasto

notranjimi poškodbami. Reševalci so ga takoj prepeljali v mariborsko bolnišnico, a njegovo stanje je zelo resno.

č Pečen sklad je zasul v Trčicu Janeza Keršiča, očeta 11 mladoletnih otrok iz Kovorja. Nesrečnej je pri priči izdihnil. Njegov sin je nesreči komaj ušel.

č S samokresom se je igral 5letni sin trgovca Stojakovića v Doboju (Bosna). Otrok je samokres našel na očetovi nočni omari in ga vrtel v roki, pri tem se mu je pa slučajno sprožil. Kroglja je zadela služkinjo Kristino Gutovskijevo in ji prebila žilo dovodnico tik srca, da je pri priči izdihnila. Otrok je planil v trgovino in povedal, kaj je storil, potlej je pa pobegnil. Po dolgem iskanju so ga našli v bližnjem gozdu skritega v grmovju.

č V deroči potok je pri zajemanju vode padel 76letni posestnik Jurij Paušek s Črnega vrha pri št. Juriju ob Taboru. Z glavo je udaril ob kamen in dobil na temenu 4 cm dolgo rano, da je omedlel in utonil. Hčerka ga je našla že mrtvega.

č Huda avtomobilska nesreča se je primerila pri Šoštanju. Prevrtl se je tovorni avtomobil z 9 plemenskimi biki in 13 ljudmi. Človeških žrtev na srečo ni bilo, le enega bika so morali zaklati, ker si je zlomil tilnik. Ostanke docela razbitega avtomobila so s parom volov zapeljali v bližnjo vas.

č Strašen vihar je divjal v vsej srednji Bački in napravil ogromno škodo. Gosta toča je padala 15 minut in je pokrila tla dva prsta na debelo. Voda je preplavila več tisoč oralovalne zemlje. Kmetje bodo mogli sejati koruzo šele v začetku junija, a še to le, če bo maj suh. Tudi sadno drevje je zelo trpelo.

č Plast gramoza se je zrušila na 29letnega Franca Drevenška iz št. Lovrenca na Dravskem polju. Nevarno ranjenega so ga komaj rešili iz nevarnega objekta.

č Pod drevesom je čakal 18letni cestarjev sin Franc Gerl iz Zagradca pri Žužemberku, da bo mina eksplodirala. Debel kamen je vrglo prav nad drevo, ki je pod njem čepel Franc. Kamen je prebil vejčje in s tako silo priletel nesrečnemu fantu na glavo, da mu jo je zdrobil in ga na mestu ubil.

č Po nesreči se je zastrupil z ogljikovim monoksidom 88letni bivši posestnik Josip Fiedler na Muti. Preden je legel, si je v železni peči zakuril. Zjutraj so ga našli mrtvega.

č Pri delu v gozdu se je ponesrečil Matija Broman, posestnik v Stražišču pri Prevaljah: nanj je padel odžagan smrekov panj in mu zlomil vrat in hrbtenico.

uradnica Gabrijela Jakovljevičeva iz Petrinje. Njuni poroki je prisostvovalo več sto ljudi.

o Na mostu je rodila zdravega otroka 40letna zasebnica Marija Dimnikova s Pobrežja pri Mariboru. Reševalci so mater z otrokom prepeljali v bolnišnico.

o Po 23 letih se je vrnil iz Rusije Jožef Debenak s Sladke gore pri Šmarju. L. 1915. so ga v Galiciji ujeli. Pravi, da so v Rusiji zelo visoki davki. Doma so ga takoj spoznali, čeprav so mislili, da je že zdavnaj umrl. Debenak se je hotel vrniti z ženo in otroki, a zanje ni dobil dovoljenja. Skušal bo pa spraviti v domovino tudi družino.

o Psi je hotel utočiti 28letni Ivan Kamenšek iz Doklec pri Ptujski gori. Pes se je namreč zaletaval v njegovo kobilu. To je moža tako razjezilo, da je zvalil žival k sebi in jo hotel utočiti. Mrcina se je otepala na vse kriplje in je Kamenska tako ogrižla po desni roki, da je moral iskati pomoči v ptujski bolnišnici.

o Lačen volk se je te dni vtihotapil v banjausko predmestje Rebrovac in je v dvorišču pазnika Sime Radovića napadel tri pse. Enega je raztrgal, potlej je pa pobegnil v bližnji hrib.

o Dvakrat je prodal svojo lepo pastorko Ruho Ajeto Berišo iz Krnjice pri Peči (Črna gora). Prvič jo je prodal za 10.000 dinarjev nekemu bogatemu staremu iz sosednje vasi, drugič pa nekemu mlademu fantu, a prvi mož mu jo je ugrabil. Mlada lepota je bila poleg starca tako nesrečna, da je iz njegovega predala vzela samokres in se ustrelila v prsi. Nesrečno so sicer takoj prepeljali v bolnišnico v Peči, a je malo upanja, da bi ostala pri življenju.

Banka Baruch

11. Rue Auber, PARIS (9e)

Odpremilja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. — Vršil vse bančne posle najkulantneje. — Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64. Bruxelles; Holandija: št. 1458-66. Ded. Dienst; Francija št. 1117-94. Paris; Luksemburg: št. 5967. Luxemburg.

Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice.

ci: Joža Črnilec. — Zalujočim naše iskreno sožalje!

Po krivih potih

p Nad lastnega brata je dvignil roko 27letni Alojz Kraner iz Oseka pri Sveti Trojici na Stajerskem. Alojz ni brata Vincenca nič kaj rad gledal doma, posebno še, odkar je prevzel posestvo. Vincenc se je zato doma izogibal in je delal večidel pri tujih ljudeh. Ondaj je brat prišel za njim k posestniku šočariču in tu sta se brata začela pretekati. Pred nasilnim Alojzom je Vincenc zbežal, a brat ga je dohitel in ga trikrat zabodel z nožem, da je kmalu nato izkrmel. Orožniki so Alojza oddali v zapore okrajnega sodišča v St. Lenartu.

p Postajno blagajno je ukradel neznan tat v Osleuvcih na spodnjem delu Dravskega polja. Vtihotapil se je v pisarno, ukradel blagajno, in nato v pisarno zaklenil paznika Krizaja. V železni blagajni so bile poleg denarja tudi knjige in tovrstni listi. Zadenar preiskujejo orožniki.

p Neznankom sta izginila 20letna sobarica Herta Götzhaberjeva in 24letni hotelski sluga Alojz Božič. Herta se je z Ussarjevo rodbino pripeljala iz Gradača v Ptuj in tu je gospa Ussarjeva najela slugo, da bi Herti pomagal naložiti prtljago. Odleje je za njima izginila vsaka sled. Policija si na vso moč prizadeva, da bi pobegli parček izsledila.

Razno

r Nagrade se vam obetajo! Na predzadnji strani prinašamo danes oglas nagradnega tekmovanja za Radion. Vsakdo, kdor se želi tega tekmovanja udeležiti, mora izrezati celo zadnjo stran in jo poslati na naslov Jugoslovansko d. d. Schicht-Lever, oddelček reklama, Osijek. Opozorjamo vse naše cenj, naročnike, da njim in njihovim prijateljem, ki redno čitajo naš list, radi pošljemo toliko oglasov nagradnega tekmovanja za Radion, kolikor jih potrebujejo zase in za svoje prijatelje. Naročite jih lahko po dopisnici pri upravi »Družinskega tednika«, poštni predal 345, Ljubljana. Udeležite se nagradnega tekmovanja za Radion in pišite »Družinskemu tedniku« po oditise oglasov tekmovanja za Radion.

r Brez težav deluje Darmol. K temu prijetnost pri uporabi. Nobenega kuhanja čajev, niti požiranja kroglic in grenkih soli. Darmol je okusen kakor čokolada. Ne poskušajte z neprijetnimi preparati, temveč uredite

IZDAJALSKI PRSTNI ODTISI

Znanost je izdala ljubezen

Neapelj maja.

Vsi zaljubljeni parčki na svetu, ki jim starši ne dovolijo, da bi se radi imeli, bodo z zanimanjem prebrali spodnjo zgodbo in se bodo pošteno oddahnili, da niso bili v koži njenega glavnega junaka in glavne junakinje. Hkrati bodo pa najbrže zavijali nos nad sitnim očetom, ki se je za razkritje hčerkinje ljubezni zatekel k pripomočkom, kakršne uporabljajo navadno le za razkrinkavanje nevarnih zločincev in zmikavcev.

Šestnajstletna Emilija Maltesjeva ni bila samo najbolj nadarjena, ampak tudi najljubše igrala v nekem manjšem italijanskem gledališču. Eden njenih tovarišev, mladi in zastavni Carlo Todesca, ki je z njim že pogosto na odru igrala srečne in nesrečne ljubezenske pare iz svetovne dramske literature, je pa ni ljubil samo v jarki luči gledaliških žarometov, temveč tudi v vsakdanji sivi resničnosti. Mlada Emilija je kajpak vsa vesela sprejemala Carlovo ljubezen, njegove nekoliko okorne, a priskepe polkone in njegovo pobožno oboževanje...

Skratka, bila je do ušes zaljubljena v svojega odrskega ljubimca, a zunaj gledališča je morala poseči po vseh mogočih ženskih pretvezah in zvijačah, da je svojo ljubezen lahko skrila pred svojim strogim, kar prestrogim očetom. Gospod oče je pazil na svojo edinko kakor na punčico v svojem očesu; na smolo je bil še solastnik gledališča in je torej utegnil zmerom in vselej, vsak hip stopiti izza kakšne kulise in presenetiti mlada zaljubljenca.

Lepega večera je stala Emilija za kulisami, ob znožju mogočnih, slikovitih stebrov grškega svetišča iz lepene, kar jo je od zadaj nežno objelo dvoje rok, ji v ušesa zašepetal ljubljani glas njeno ime in so ji mehka, čvrsta usta pritiskala na ustnice dolg, vroč poljub...

Skoraj isti hip je pa z druge strani zagrmel ogorčen, nič dobrega ne obetajoč glas: »Emilija!« Na smrt prestrašena sta se mlada zaljubljenca spustila in mladenič je poskrbel, da je kar najhitreje odnesel pete. Tedaj je pa že priskočil Emilijin oče in tresoč se od jeze zagrmel: »Kdo je bil nesrečnež, ki se je drznil...« več ni utegnil izgovoriti, kajti ravno takrat je inspicent izgovoril Emilijino iztočnico in dekle je moralo na oder.

»Indijski knez«

in naivna Monakovčanka

(npi) Monakovo, aprila. Neka mlada, komaj 17letna Monakovčanka se je pred dobrim letom seznanila z nekim mladeničem, ki ji je ugajal posebno zaradi svojega dolgovoznega in nenavadnega imena. Mladeniču je bilo namreč ime Kuda Bogra Khan ad Artus, rodil se je v Delhiju in je bil pravi indijski knez — vsaj tako je pripovedoval svoji mladi ljubici. Povrh vsega je bil pa mladi »knez« tudi kandidat za indijski prestol, in sicer v kraljih, ki se niso pod angleško nadvlado.

Mladi indijski knez je tudi omenil, da prejema zanj njegova mati vsak mesec nič več in nič manj ko 60.000 mark. Pred dvema letoma se je »knez« podal v Evropo zaradi nekakšnega političnega poslanstva; na Koroskem, v Beljaku, so ga pa zaprili in mu zaplenili ves denar. Neki indijski tajni agent mu je pa pomagal pobegniti iz ječe in mu je priskrbel ponarejen potni list. Tako je pobegnil. Zdaj že nekaj mesecev živi pod tujim imenom v Monakovem...

Naivno dekle je mlademu sleparju slepo verjelo, a tudi njena mati ni podvomila o resničnosti »knezevega« pripovedovanja, ampak si je celo mela roke, češ kako fletno bo, ko bo njena hči prej ali slej indijska knežna. Pri vsem tem si je pa kandidat za indijski prestol pogosto pomagal iz trenutnih zadržkov s podporo svoje bodoče tačke.

V začetku aprila je neka monakovska vdova sporočila policiji, da že od 31. marca pogrša svojega osemnajstletnega sina, rojenega v Monakovem in po poklicu trgovskega vajenca. Mati in po poklicu trgovskega vajenca. Mati je omenila, da se ji dozdeva, da se fant škriva v stanovanju svoje lju-

S trepetajočim srcem je Emilija odigrala svojo vlogo. Ko je še vsa preplašena stopila z odra za kulise, jo je tamkaj še zmerom čakal ogorčeni oče. Nič se še ni pomiril, kaj še — celo še bolj je napel svojo strogo struno: »Kdo je bil nesrečnež, ki te je bil prej poljubil?« A Emilija je molčala ko grob in ne prošnje ne grožnje ji niso mogle izsiliti sladke skrivnosti. Ze se je zdelo, da bo lepo trmasto dekle zmagalo nad očetovo strogostjo.

Tedaj se je pa gospod Maltesca odločil za radikalnejšo pot. Spomnil se je na način, kako bo hčerko razkrinkal, na način, ki je bil tako zanesljiv, da krivce pač nikakor ne bo mogel utajiti svojega »greha«.

Prisilil je Emilijo, da se je še tisti večer z njim odpeljala v sodno-daktiloskopski zavod, kjer je bil njegov prijatelj za ravnatelja. V tem zavodu je dosledni oče na splošno znani znanstveni način vele ugotoviti prstne odtise na nežnih hčerkinih ramah in na belem vratu...

Drugo jutro je v gledališču že na vse zgodaj zavladalo hudo razburjenje, kajti ravnatelj je zapovedal, da bodo od vseh moških članov zahtevali prstne odtise. Kmalu nato so kajpak z lahkoto razkrinkali »roparja poljubov«.

Vendar pa Emilijin oče še ni bil zadovoljen. Vložil je proti Carlu tožbo, ki je v njej navedel, da je mladi igralec ukradel njegovi hčerki poljub in s tem tudi čast. Pri razpravi, ki je bila zelo burna, kar teatralna, je Emilija med solzami kriknila, da ne bo več vzdržala pri strogem očetu in da bo prej ali slej ušla, ako ji ne bo dal blagoslova za zakon s Carlom. Tudi Carlo je bil takoj pripravljen popraviti svoj pregrešek z zakonsko ponudbo, a o njej trmasti gledališki ravnatelj ni hotel ničesar slišati. Trdovratno je zahteval, naj sodišče »zločinca« kar najstrože kaznuje.

Konec srečen, vse srečno

Ko je pa sodnik očetu naposled povedal, da sicer Carla lahko strogo posvari, a da mu ne more naložiti za ta prestepek nobene kazni, se je ravnateljovo srce vendarle omečalo. Tako je strogi oče po daljšem oklevanju in prigorvarjanju vseeno privolil v poroko svoje hčerke z mladim igralcem; tako torej tudi prstni odtisi niso mogli zlomiti vroče in trdne ljubezni, čeprav so jo izdali...

Kajpak je policijski uradnik takoj odšel v omenjeno stanovanje — bilo je stanovanje »knezeve« bodoče tačke. Gospa pa ni vedela povedati drugega, kakor da od 3. marca tudi ona pogrša svojo hčerko in njenega kraljevskega izvoljenca.

»Knez« je tiste dni izjavil, da se bo za nekaj dni odpeljal s svojo zaročenko na Dunaj, zaljubljenca se pa še nista vrnila. Iz pisma, ki jih je mati pozneje dobila, so ugotovili, da sta se

Ameriški Nemec dr. Petersen je te dni s svojo ženo odplul iz Šanghaja na 11 metrov dolgi kitajski jadnici, v smeri proti Los Angelesu. Pogumna zakonca upata, da bosta s svojo orehovo lupino v šestih mesecih ukanila Tihi Ocean in prispela v Los Angeles.

Te dni smo zvedeli presenetljivo novico, da je gospa Rafaela Kazanova iz Bajama, v pokrajini Oriente na Kubi rodila sedmerke. Komaj smo se malce oddahnili od prvega začudenja in si pričeli beliti glavo, kako težko bo zdaj prekositi ta rekord, že nas je prehitela žalostna novica, da so kubanski sedmerki umrli. In tako se bodo kanadske peterke še dalje lahko sončile v svoji slavi.

Še je v ljudeh tista globoka ljubezen, ki traja tudi onkraj groba. To je dokazala preprosta kmetica Čitanovićeva, vdova po delavcu iz Vevčanov pri Bitolju. Moža so ji pred tremi leti pokopali na bitoljskem pokopališču, zdaj je pa potekel rok za plačilo groba. Kmetici so sporočili, da bodo moršve kosti prekopali v skupen grob. Tega pa plemenita žena ni dovolila. Odpravila se je na pot v Bitolj, peš, 90 km daleč. Dobila je kosti svojega moža in jih na hrbtu v vreči prenesla domov, peš, v viharjih in snežnih zametih. V Vevčanah je duhovnik kosti še enkrat blagoslovil in zdaj počiva pokojni Čitanović doma, v svoji rodni zemlji.

»Korajža velja,« si je bil menda dejal angleški slikar Anton Sabian, ko se je te dni odločil, da jo bo mahnil peš in bos iz Kaira vse do

knež in naivno dekle v tovrnem avtomobilu odpeljala proti Salzburgu. »Knez« je pisal, da uživata lepote gor in da nameravata zdaj najprej proti Beljaku, kjer bosta izterjala zaplenjeni denar. Nato se bosta pa odpeljala kar naravnost v Indijo. V St. Michaelu na Solnograškem so pa mlada begunca ujeli — in tako se je končala moderna pravljica o indijskem knezu in njegovi princesi.

Kritična doba Evrope bo od leta 1975. do leta 2000 pravijo astrologi

(now) London, aprila. Ob koncu preteklega tedna je zborovalo na posebnem kongresu v Harrogradu 200 angleških astrologov. Štiri dni so preredevali vpliv zvezd na vse mogoče činitele zasebnega in javnega življenja. Njihovo posvetovanje je bilo tajno. »Širša javnost,« so dejali prireditelji tega kongresa, »pogosto ne razume smisla naših raziskavanj in nas ima celo samo za navadne, dogodivščin željne vedeževalce.«

Tega velikega kongresa so se udeležili predstavniki vseh mogočih slojev in poklicev: med njimi si videl trgovce, zdravnike, inženirje in dame iz vseh slojev.

Nekaj so pa vseeno izdali prireditelji tega zborovanja, in to je, če sme mo verjeti, precej razveseljivo. Tako se je dejalo:

»Vsi astrologi so si edini v tem, da bo nastopil kritičen trenutek v evrop-

Salon steznikov I. Salaj

se je preselil v Gajevo ulico štev. 8, pritličje Dukičev blok (bivše stanovanje Katje Delakove) ter se vnaprej najlepše priporoča cenjenim damam

ski politiki šele v zadnji četrtini XX. stoletja, torej od leta 1975. do leta 2000. Do tistih dob pa Evropa ne bo doživela posebno nevarnih pretresljajev...

Iskalci zlata — v cestnih kanalih

(nlw) New York, aprila. Prebivalci neke malo prometne newyorške ulice so že dalje časa opazovali tri mladenice, ki so se vsak dan ob mraku splazili v cestni kanal in so se iz njega vrnili šele drugo jutro. To skrivnostno prihajanje in odhajanje treh neznanecv je pričelo naposled ljudi vznemirjati.

Boječ se, da imajo opravka s kakšnimi dvomljivimi tipi, nemara celo z anarhisti, so meščani obvestili policijo, ki je res kmalu prišla skrivnostne obiskovalce cestnih kanalov. Vsi so brez ovinkov priznali, kaj so iskali vsako noč pod zemljo.

»Zlato, izpiramo« v kanalih,« so dejali moderni človeški krti.

In razložili so presenečenim policistom, da lahko s finim sitom prestrežejo v kanalskih odpadkih marsi-

Rta Dobre Nade, torej od skrajnega severa do skrajnega juga skozi afriške puščave in pragozdove. 23-letni umetnik je lani prehodil bosonog in peš 360 km od Florence do Rima, zatorej misli zdaj, da mu tudi daljna pot po Afriki ne bo delala težav. Dokaz, da so še optimisti na svetu!

Holandska potapljaška družina Sperlengova je te dni izgubila svojega člana C. Sperlenga; potapljač se je potopil enajst metrov globoko, da bi raziskal ostanke našega parnika »Srdjaz«, ki se je potopil lani v noči z 28. na 29. december ob holandski obali. Po nesreči sta se pa signalna vrv in dihalna cev zapletli med ladijske razbitine, in tako se je ubogi potapljač zadušil, ne da bi bil mogel poklicati na pomoč.

Ne samo v Ameriki, tudi pri nas imamo dolgine, to priča 15letni Ivan Ključkiš-Ivanović iz vasi Opanceine blizu Splita. Fant bo kmalu zvezde klutil, kajti visok je že 2 m in 6 cm. Obeta se mu pa še lepa dolgiška kariera, saj ima še šest let časa, da bo zrastel in prekosil vse dosedanje ameriške rekorde.

Ali že veste, da so beograjski nosači med najpoštenjšimi ljudmi na svetu? Imajo tudi svoje društvo; vanj sprejmejo vsakega novega nosača samo po težki in zanesljivi preizkušnji. Še nikoli ni noben beograjski nosač ničesar izmaknil, čeprav je pred kratkim peljal eden izmed njih nekemu bogatašu iz banke na dom v navadnem zaboju več milijonov dinarjev v srebru... V Ameriki morajo za takšno delo najeti oklopne

Zima je dražja, letno pa pozimi nima samo kurjavo, ampak tudi škodo. Zato je treba kupiti Aspirin, ki vam pomaga!

Aspirin »Vsaka Aspirin tableta nosi znak Bayer-ovega križa!«

kaj dragocenega: zlata zobovja, kovanice, vse mogoče drage kamne itd. Neko noč so imeli ti velemodni iskalci zlata še posebno srečo, saj so ujeli dragocen prstan, okrašen z diamanti. Prstan so pozneje vnovčili za 15.000 dinarjev.

»Pri tem delu,« je pripovedoval eden izmed možakov, »zasluži človek povprečno 3.000 dinarjev na teden. Treba se je pa pač privaditi na ogabni in odbijajoči smrad, ki se širi po naših delovnih prostorih.«

Policija je ugotovila, da so vsi trije prekršili pravila o cestnem redu, in je izročila novodobne iskalce zlata sodišču, kjer jim bodo najbrže naložili primerno globo.

Neokusna šala

(nvw) London, maja. Na poštnem uradu v Dublinu so te dni prestregli skrivnostno pošiljko: majhen, v časopisen papir zavit zavojček, ki se je iz njega širil neznosen smrad. Uradniki so obračali skrivnostni zavojček sem in tja, a ker ni bilo na njem nobenega naslova, so ga sklenili odpreti.

Res so tako naredili, in glej: uradnik, ki je zavojček odpiral, je ves prestrašen odskočil: v škatlici so ležali trije odsekani človeški prsti s črno pobarvanimi nohti.

Zadevo so sporočili policiji, ki je takoj pričela iskati pošiljalca skrivnostnega ovoja.

Sprva so skušali odsekane prste spraviti v zvezo s skrivnostnim truplom brez rok in nog, ki že več mesecev nateza radovednost bralcev angleških časopisov. Toda pokazalo se je, da zadeva sicer ni tako huda, zato pa tem bolj neokusna. Dva dni pozneje sta namreč dva študenta medicine priznala svojo krivdo. Za zabavo sta bila razposlala poštom v vseh večjih angleških mestih podobne zavojčke kot »spomin iz mrtvašnice«.

Ali more in sme poljub trajati pet minut? O tem je moralo te dni odločati dorchestrsko sodišče na Angleskem; 20letna gospodična Winifreda May Streeklanova je namreč vložila tožbo proti avtobusnemu sprevozniku Spraken, češ da ji je ugrabil pet minut dolg poljub. Sodnik je izjavil, da je ta poljub prekosil celo slovite poljube filmskih zvezd; velja ga je ponoviti — srečni obtoženec! — potlej je pa obsodil nasilnega zaljubljenca na eno leto pogojno in na plačilo odškodnine za strah, ki ga je gospodični s svojim strastnim poljubom nagnal v žile.

Nenavadne smrti je umrla te dni neka mlada nemška modistka. Pripenjala je klobuk z iglami, po nesreči je pa ena igla odnehala in ji skočila naravnost v odprta usta. Na smolo je dekle od strahu usta zaprlo in požrlo. Igla je potlej romala skozi sapnik, vse do pljuč, kjer se je zataknila in povzročila zastrupljenje.

Za sedem milijonov dinarjev so olajšali na madžarsko-jugoslovanski meji nekega ogrskega Žida, ki je hotel za denar neopazno prepeljati čez mejo. Denar (800.000 pengov) je zatačnil v avtomobilsko pnevmatiko. Ni pa računal z lakomnostjo svojega šoferja, ki ga je izdal in dobil za to od države 2 milijona dinarjev nagrade.

ŠIROM PO SVETU v 72 vrsticah

Hudo sušo imajo na Danskem v pokrajini Jutlandiji; po navadi pade tam v dveh mesecih 42 mm dežja, letos v marcu in aprilu ga je padlo pa samo 6,5 mm. — Najmodernejša francoska motorna ladja »Lafayette« je 4. maja zvečer zgorela, ko so jo na suhem popravljali. — Otroka z 28 prsti je te dni rodila 30letna Eliza Barbettova iz Neaplja; mati in otrok sta sicer čisto zdrava. — Slana je v zadnjih dveh tednih povzročila na Francoskem nepopravljivo škodo; uničila je nešteto velikih vinogradov, tako da letos trta ne bo rodila niti kapljice. — Dve novi češki ladji so te dni v Pragi izročili v promet; prva nosi ime Edvarda Beneša, druga Antonina Švehla. — Angleški promet je terjal lani 6.663 mrtvih in 226.400 poškodovanih; tako kažejo podatki najnovejšega angleškega seznama o žrtvah prometnih nesreč. — Nekdanja abesinska cesarica se je te dni vkrcala v Egiptu na ladjo in odpovala v Evropo. S seboj je vzela ves nakit, ki je še ostal neguševi rodbini. — Na Madžarskem je 263 milijonarjev, tako pravi najnovejša madžarska statistika. Najbogatejši milijonar ima 50 milijonov pengov imetja (okrog 450 milijonov dinarjev) in plačuje državi okrog 7,5% vsega madžarskega premoženjskega davka. — Ruska letala so rešila 184 članov posadke ledolomilcev »Maljigine« in »Sadke«, ki sta obšla v ledu. — Največjo bolnišnico na Balkanu sta 1. maja odprla bolgarski kralj Boris in kraljica Ivana v Sofiji; v Bolnišnici kraljice Ivane deluje 39 zdravnikov in 7 zobozdravnikov. — Osem delavcev je utonilo v petroleju, ko so te dni vrtali nov petrolejski vrelec v mehškem Tampicu; vrelec je bil nenavadno izdaten, zalil je na lepem vso okolico in tako povzročil nesrečo. — Avtobus se je prevrnil v 20 m globok prepad v mehški državi Peubli. Deset ljudi se je ubilo, 20 jih je pa nevarno ranjenih. Nesrečo je zakrivil sofer, ker je bil nekoliko vinjen. — Huda železniška nesreča se je pripetila blizu portugalskega pristanišča Viana de Castelo. Vlak je na prehodu križal avtobus in ga čisto zmrvil; 21 popotnikov je mrtvih, 19 pa hudo ranjenih. — Letošnja nemška filmska nagrada je dobila igralka in režiserka Leni Riefenstahlova za filmanje in režiranje filma o berlinski olimpiadi. — V pravdi za dijonnske peterke — o njej smo poročali našim bralcem v uvodniku prejšnje številke — je zmagal doktor Dafoš; preiskovalna komisija je odločila, da bo ostal zdravnik dr. Dafoš še tudi nadalje najvišja oblast nad peterkami, nad njihovo vzgojo in njihovim zdravjem. Oče bo pa dobival iz velikanjskega premoženja petérk (cenijo ga na 600 tisoč dolarjev, t. j. 25 milijonov din) po 300 dolarjev (13.000 din) na mesec.

Da bo vsa družina vesela, je treba samo kupiti »Družinski tednik«!

Ne pozabite si ogledati

krasne pomladanske novosti v MODNI TRGOVINI T. EGER, LJUBLJANA SV. PETRA CESTA ŠT. 2

NAGLUSNI!

VIBRAPHON

nov pripomoček za sluh, praktično neviden, neelektričen, nobene žice, brez baterije, nikakršne pritiskalne, zdravniško preizkušeni in priporočeni. Zahtevajte brezplačno prospekt in pogoje za 30 dnevno preizkušnjo.

„RANOS“ (Dep. 16) ZAGREB, Boškovićeva 3.

Onstran vzgojnih metod

Vsaka mati vzgaja svoje otroke po metodi, ki jo ima sama za najboljšo. Denimo, da skuša ta ali ona mati svojega otroka kar največkrat vzgajati z dobro, prizanesljivo besedo, med tem ko se marsikatera, sicer moderna mati še zmerom ravna po starem preizkušenem reku: »Siba no, vo mašo poje!«. Poleg teh vzgojnih metod je pa v vzgoji še toliko stvari, ki jih nikakor ne moremo odpraviti samo z nekaj pomisleki, z dobro besedo ali pa z »leskovko«.

Morda ste že ugenile, kam merim. Prav gotovo je marsikatera izmed naših čitateljic mati plašnega, zelo plašnega otroka. Lahko je vzgajati zdrave, vesele otroke, z mirnim srcem jim naložimo nekaj gorkih na zadnjo plat, kadar zaslužijo — vse drugače je pa z zagrenjenimi in preplašenimi otroki. Boje se družbe, boje se nevihte, boje se teme, strah jim je za petami, strah, ki zanj ne vemo, kako naj ga preženemo.

Nedvomno je, da v takšnem primeru s strogostjo ničesar ne opravimo. Saj se še odrasli bojimo same, pred njo bežimo v zabavišča, v družbo, v cerkev — tja, kjer upamo, da bomo pregnali ta strahotni občutki praznote in osamljenosti. Česa se prav za prav bojimo? Kdo bi mogel točno odgovoriti na to vprašanje? In kdo izmed nas naj bi potlej zahteval od neboljlega otroka, naj pove, česa se boji v temi ali v nevihti?

Samo na en način lahko pravilno vzgajamo plašnega otroka — z uvidenostjo in prizanesljivostjo. Tista mati, ki ji otrok res čisto zupa, ne bo imela pretežkega dela. Zvečer naj v božjem imenu pusti vrata otrokove sobe priprta, da govorci skozi špranjo lahko slišal govorjenje domačih in tako čutil, da v temi ni sam in da vsak hip lahko pokliče na pomoč. Ta občutek varnosti mu bo pomagal, da bo zaspa, še preden bi utegnil pomisliti na strahove. Če se bo to ponovilo več večerov, bo otrok kmalu spoznal, da je tema čisto naraven pojav in da ni vzroka za bojazen. Če to ne bi pomagalo, naj mati otroku zjutraj razloži, kako in zakaj nastane tema, zakaj sonce ne svari noč in dan. Skušaj naj mu temo približati s kakšno pripovedko, ki bo v njej »Noč« nastopala ljubezno kot zaščitnica živali, svetle in otrok, kot dobra mati, ki zaščitljivi ljudi in naravo v pokojno spanje. Mati naj med pripovedovanjem opomni, da se je tudi sama kot otrok bala teme, kajpak čisto po nepotrebnem. Otroku bo morda verjel, da tema res ni nič tako strašnega in bo začetil nepremagljivo željo, da bi postal tako pogumen kakor mama, ki »grdo temo« že zdavnaj ukrotila in premagala. Želja po neustrašenosti je pa že doberšen korak navzgor.

Vsekako otroku nikoli ne pokažimo, da se tudi mi bojimo. Ob nevihtah postanejo nekatere ženske nemirne, otroci to takoj opazijo in se tudi sami vznemirijo. Zanimivo je, da imajo ali so imeli vsi ljudje, ki se strele in groma pretirano boje, ravno tako boječe in plašne matere. Nevihta v

mestu je skoraj nenevarna, saj ima malone vsaka hiša strelodol. Bolj nevarna je nevihta na kmetih. Tada je treba pač zaupati v Boga, v Uso, do ali dobro srečo in počakati, da se divjanje prirode pomiri. Otroke misli naj mati tedaj usmeri kam drugam, ali naj mu pa — če je že dovolj velik in če mati čuti v srcu dovolj moči — razloži pojem Boga.

Ravno tu se pa začne tisto področje, ki sega daleč onstran mej raznih vzgojnih metod. Kolikokrat sem imela priložnost slišati starše, ki so takole govorili: »Mi našega otroka ne bomo vlekli za nos z raznimi pravljicami o Bogu, o angelih itd.« Mito se mi je storilo ob takšnem govorjenju. Nisem poklicana poučevati versko vzgojo, zato naj samo tole zapišem: Neka stara gospa, ki je že dosti pretrpela v življenju, mi je nekoč dejala: »Dokler gre ljudem do-

bro, še nekako žive brez Boga — kaj naj pa potlej store, ko se jim obrne na slabo? Kaj pa potlej?«

Da: kaj potlej —? Če že sami niste nikoli občutili sladke sreče zaupanja in vere, pustite to srečo vsaj svojim otrokom! Pustite, da bodo zvečer pošiljali svoje želje in svoje prošnje kvišku v večerni molitvi, da bodo zaspi v mirni zavesti, da jih čuva in varuje angel varuh. Še tako plašen otrok bo tako črpal sam iz sebe, iz svoje vere pogum za življenjski boj. In menda je med vami ni matere, ki si ne bi želela pogumnega, srečnega otroka, kajti svet pripada pogumnim ljudem! Otroku mora vsaj do sedmega leta zaščititi v sebi tisti pretirani strah pred temo, strahovi in družbo, kajti s temi leti se prične šola, s šolo pa boj. Kdor že v nežni mladosti ni sposoben za boj, si tudi pozneje ne bo pridobil te moči. Zato prav nič ne pretiravam, če trdim, da je človekova sreča pogosto odvisna samo od njegove matere in od njegove vzgoje!

Saška

Naša kuhinja

KAJ BO TA TEDEN NA MIZI?

Cetrtek: Riževa juha, gratiniran jagnječji hrbet*, rabarbarov kompot. — **Zvečer:** mrzel narezek, sardelno maslo, ržen kruh.

Petek: Fižolova juha, sirova torta**, kompot iz posušenega sadja. — **Zvečer:** Krompirjevi sivaliki in berivka.

Sobota: Beluševa juha, špinaca, krompirjev pire, na raznju opečena teletina. — **Zvečer:** Goveji golaž.

Nedelja: Gobova juha, pariški zrezki, mešana solata; biskvitni rezanci s kruhovimi drobtinami***. — **Zvečer:** Hrenovke, krompirjev piré, solata; kompot.

Ponedeljek: Goveja juha z mozgovimi cmoki, špinacevi tolki, krompirjev pire, kuhana govedina. — **Zvečer:** Vampi s parmskim sirom.

Torek: Goveja juha z vlivanci, dušen krompir, kuhana govedina, oksisna cvetača. — **Zvečer:** Ledvice s polento.

Sreda: Zelenjavna juha, čebulna omaka, krompirjev pire. — **Zvečer:** Naravni zrezki s solato.

POJASNILA

* **Gratiniran jagnječji hrbet:** hrbet in stegno očisti, nasoli, popari z vročo vodo in pripravi za peko. Opeci oboje precej hitro v lastnem soku. Pečenko zalijaj z nekaj vode, ki si ji pridala nekaj peteršiljevih korenin. Takoj, ko se meso omeheča, vzemi pečenko iz peči, počakaj da se nekoliko ohladi, nato pa meso odloči od hrbtnice in reber in ga nareži v srednjevelike kosce; če hočeš dobiti lepe kosce, jih reži postrani, vzdolž vlaken. Opaži s presnim maslom ognjavarno posodo, naloži vanjo meso, ga polij z gratinirano omako, posuj s kruhovimi drobtinami, parmskim sirom in koščki presnega masla, pokrij s pokrivačo in postavi posodo za kakšnih 10 minut v pečico. — Gratinirano omako pripravljaj takole: nad ognjem mešaj 1/2

litra mleka, 2 jedilni žlici moke, 3 rumenjake, nekoliko soli in limonovega soka tako dolgo, dokler ne prične vse skupaj vreti. Zdjaj jo podmeti z dušnimi gobami, ki si jim pridala precej drobno zrezanega peteršiljčka. Začni omako s ščepcem popra, soli, s parmskim sirom in limonovim sokom in tik pred zalivanjem podmeti še s trdim snegom enega beljaka.

** **Sirova torta:** 14 dkg presnega masla rahlo vmešaj, dodaj 14 dkg sladkorja v prahu, podmeti s šestimi rumenjaki in 14 dkg nastrganega in skozi žnato cedilce pretlačenega sira. Vse skupaj dobro zmešaj, pridaj trd sneg šestih beljakov in 12 dkg olupljenih, nastrganih in posušenih mandljev; nadevaj s tem dobro omešeno tortno obliko in peci torto okrog 1/4 ure pri zmerni vročini. Torto nato stresi na pladenj, prevleci s kakšnim ledom in serviraj šele drugi dan.

*** **Biskvitni rezanci s kruhovimi drobtinami:** zmešaj 6 dkg presnega masla z 2 jajcema, pridaj še 2 rumenjaka, 1/2 l mleka, 2 jedilni žlici sladkorja v prahu in toliko moke, da se bo naredilo srednjetro testu. Zdjaj pomakaj jedilno žlico najprej v moko, potlej pa zajemaj testo in ga polagaj v dobro omešeno tortno obliko; peci rezance zelo počasi v srednjetro pečici in serviraj zraven kompot ali kakšen sadni odecdek.

* **Špinacevi tolki.** Potrebujes: 6 dkg presnega masla, 3 rumenjake, 1/2 kg špinaca, 8 dkg moke, 2 nožev konci pecivnega praška, 3 žlice kisle smetane, 3 beljake, meso, mozgane, sol itd. Priprava: presno maslo vmešaj, da se bo pričelo peniti, pridaj pecivni prašek, skuhanjo in pretlačeno špinaco, moko, podmeti s kislom smetano in trdim snegom; iz te zmesi oblikuj tolke, jih pomazi z mozgani in po dva in dva skupaj stisni. Ti tolki so zelo primerni kot uvodna jed ali pa kot pridelate k mesu.

VEGETARIJANSKA KUHINJA

Rabarbarov kompot: rabarbaro operi, očisti in jo nareži v majhne, enakomerne koščke. Daj rabarbaro v velik lonec, nanjo pa potresi precej sladkorja. Pridaj vode in med guganjem kuhaj skoraj do vretja. Pazi, da ne bo zavrelo! Napolni s kompotom kozarce in steriliziraj. Na 3 kg rabarbare daš 1 kg sladkorja. Steriliziraj 20 minut pri 80°.

Rabarbara v steklenicah brez sladkorja: očisti rabarbaro, nareži jo v kosce, te kosce pa še enkrat prereži, da bodo šli skozi kolikor mogoče širok vrat steklenice. Ko je steklenica polna, rabarbaro pokuhaj, in sicer kar v steklenici. Kuhaj jo okrog 1/4 ure pri 75° toplote.

Od Ančke do Tončke

Ančka in Tončka, naj vama ju že koj v začetku predstavim, sta dve brhki, vrli kuharici, ki znata kaj več kot samo »hruške peči«. Večkrat vlečem na ušesa njuno čebljanje, ki pa nikakor ni opravljanje, marveč sila zanimivo razpravljanje o kuhi in peki, o zabelah in vlaganju, o tortah in o vrtu — skratka o vsem, kar zanima sleherni kuharico in kar bi moralo zanimati tudi vsako dobro gospodinjico. Takole je dejala njega dni neka umna babica svoj vnukinji, ko se je otepala kuhe: »Četudi boš morda lepega dne bogata in ti ne bo treba kuhati, moraš vendar vedeti, kaj je treba dati v lonec, da boš pozneje znala ukazovati in razdeliti delo.« Kako prav je imela ta modra babica! Pomisli tudi ti, ljubica moja, da je kuhanje pogosto umetnost, posebno ako je treba skuhati z malo evnenka dosti dobrot. Priluhni torej z menoj spodnjim dobrim nasvetom.

Ni dolgo, kar sem ujela na ušesa, kako Tončka jajca vraga. Morda že veš, da jajca niso zmerom enako draga in da je kajpak najboljša, če jih kupiš tedaj, ko so najcenejša, torej zdaj spomladi, ali pa konec poletja, avgusta. Vlaganje jajc v kozarce ali v apno je pa precej arago, zato si je Tončka izbrala drug, bolj praktičen in vse cenejši način. Ko so jajca najcenejša, jih kupi po več sto skupaj, čisto sveža in z bleščečo belo lupino. Kupi jih pri zanesljivi jajčarici, kajti vseh sto hkrati kajpak ne more preizkusiti. Sicer pa kaj hitro spozna, ali je jajce sveže ali staro. Vzame ga v roko, podrži en konec ob ustnicah, nato ga obrne in podrži nekaj sekund še drugi konec ob ustih. Ako se ji zdita oba konca enako mrzla ali topla, je jajce staro; ako se ji zdi pa en konec tople, drugi pa mrzel, je sveže.

Torej, ko ima Tončka takole nekako 100 jajc skupaj, jih vloži, in sicer v — zemljo. Na vrtu skoplje v zemljo tri četrta metra globoko, en meter široko in en meter dolgo jamo. Tla lepo izgladi, obloži s tanko plastjo sena ali slame in položi vanjo jajce, drugo ob drugo, da so tla čisto pokrita z jajci. Vsako jajce pa poprej umije v mlačni vodi in ga obriše s platneno krpo. Prvo plast jajc pokrije z nekaj centimetri visoko plastjo prsti, brez kameanja. Vrzel med jajci zadela s slamo. Na to prvo plast pride druga, itd., dokler ni jama polna jajc. Na najvišjo plast da spet nekoliko slame, potlej pa



Gospa, pomagajte koži svojega obraza in telesal

Kajli koža mora izločiti dnevno 6—700 gramov raznih snovi; poleg tega pa mora skrbeti tudi zase, da prezgodaj ne oslabi in ostari.

Lecitin Solea mila krepí kožo že pri navadnem umivanju, krema pa ji poleg tega dovaja še potrebne hrane.



SOLEA
Milo in krema

še debelejšo plast zemlje. Vse skupaj pokrije naposled z nekaj lesenimi deskami, čez deske nasuje pa prsti, tako da skoraj ni videti, kje je shranjenih teh sto ali dve sto jajc.

Tako ostanejo jajca najdalje sveža. Pogosto jih prične Tončka rabiti šele pozimi, ko so na trgu že po dinarju. V zemlji dobe jajca še posebno lepe, zlatorumene rumenjake in izvrsten duh in okus. Gospodinja, ki bo

Proti zaprtju

Leopilut

Oglas reg. S. br. 3/36 dne 19. II. 1936

le enkrat tako vložila jajca, bo storila to vsako jesen.

Kajpak Anka ni hotela zaostati za Tončkino učenostjo in je obljubila, da bo drugič ona povedala še nekaj praktičnejšega, sicer ne glede na jajce, pač pa glede zelenjave, kdaj je najcenejša in kdaj jo vlagamo, da jo imamo potlej tudi pozimi večkrat na jedilnem listu. Upam, da bom ujela tudi Ankine nasvete in vam jih pravočasno sporočila. Do tistih dob pa s svojimi malčki skopljite v vrtu jama za jajca in preizkusite Tončkin nasvet, kako spoznamo, ali so sveža. Vas vse pozdravlja

Simona

5. nadaljevanje

»Karla...« je začela potlej, a stavka ni končala.
»Kaj je s Karlo?«
»Ah, ne vem. Zdjaj pojdem še malo k Fricu in k psom. Nekaj sem jim prinesla.«

V bolniški sobi Rhodnove gospe, kjer sva drugi dan sedeli s Heleno, sta se Helena in Jurij spet srečala. Jurij je sedel v senci zaves pri vzglavju, Helena mu je pa sedela nasproti pri vnožju. Mehka svetloba zahajajočega pomladanskega sonca je ozarila njeno ljubko postavo z zlatim obsevom. Deklica je bila zelo zapeta in je venomer barvo spreminjala, ker jo je mladi mož gledal, kakor zamaknjen, z žgočimi očmi. Da, z žgočimi očmi jo je gledal in z resnim, žalostnim izrazom na licu.

Opomnila sem Heleno, da se bo treba posloviti, kajti namenjeni sva bili še k pastorejv. Tedaj je Jurij vstal in naju je vprašal, ali ne bi mogli iti skupaj, češ da je tudi on namenjen k nadgozdarjev. Ko sem mu odvrnila, da ne pojdeva naravnost domov, ampak da se misliiva oglasiti še pri pastorejv, naju je spremil samo do vrtnih vrat.

PREPOVEDANA LJUBEZEN

PO NEMSKEM IZ VIRNIKU PRIREDILA R. L. MLADIH LJUDI

Helena je bila vidno zmedena, toda pri pastorejv se je hitro spet zamočila. Nazadnje jih je še prošila, če bi smela zvečer ostati pri njih kakor v starih časih. In v misli, da bi se Jurij doma morebiti spet spoznal in bi utegnil spet boljšati v Heleno, in bi Karla mogoče to opazila, sem jo rada pustila pri njih. Domenili sva se, da bo Fric o pol desetih prišel ponjo.

S težko slutnjo v srcu sem odšla domov. Neumna in črnogleda sem se zdela sama sebi, a slutnja mi ni dala miru. Nisem in nisem mogla razumeti Jurijevega vedenja. Ni bilo prav, da je Helena napravila nauj, in vrtu tega še štiri dni pred poroko! Sreča, da je bila Helena še nedolžen otrok!

Helena odločnost je nadgozdarjevo razočarala: Jurij je bil dokaj molčeč, a vendar se mi je zdela, da je boljše volje, kakor je bil dotlej. Ali se je pa samo prisiljeno smejal? Nemara je bil zato tako vesel, ker mu je bil nadgozdar sporočil, da bo vložil prošnjo za upokožitev in da upa, da se bo julija že lahko preselil v Malo Züllo in mu bo stal ob strani z nasvetom in dejanjem.

Karla je marljivo pisala posetnice. Pravkar je bila na listič, okrašen z mirnovimi vejicami, napisala sestrino ime. Zdjaj je na lepem vprašala:

»Na mojo posetnico moram menda že napisati Karla Rhodnova, ne?«

Jurij je iznenada prebledel ko zid. Sklonil se je in otrslel pepel s svoje cigarete.

»Da,« je hripavo dejal, »če nečeš samo na kratko napisati, nevesta!«

»Saj takrat boš vendar že moj mož!« je vztrajala.

»Da, to bom potlej že!«
Nenavadno ubit je bil njegov glas. Prijel je kozarec in v dušku zvrnil ostanek zlatorumenega renskega rizlinga.

Nadgozdar je zazelhal in vstal.

»Rad bi se pošteno naspal,« je dejal. Tudi Jurij je naglo vstal. »Se cel kup zamotanih gospodarskih računov moram pregledati,« je menil. »Oprosti, Karla, prihodnje dni bi si težko utrgal čas za to.«

Nasmehnila se je in ga spremila do vrat, potlej se je pa vrnila. Deset minut pozneje je vstopila Helena. Bleda je bila in zasopla. Čudno zmeden nasmeh ji je igral na ustih. Sesedla se je na stol in s plačnim, vprašujočim pogledom uprla oči v sestro, kakor bi jo hotela z očmi prodreti, prav kakor bi je še nikoli ne videla.

»No, Helena, ali si trudna?« sem jo vprašala.
»Preveč sem tekla!«
»Zakaj? Saj je bil vendar Fric s teboj?«

»Da, Fric je bil z menoj...«
»Ali je bilo pri pastorejv lepota?«
»Da. Brinkmannova teta vas vse lepo pozdravlja.«

Trenutek sva še posedeli. Helena se je spet zamaknila. Potlej sva se odpravili spat, a spanec mi ni hotel leči na oči.

Sredi noči je prišla Helena iz svoje sobice. Pokleknila je pred mojo posteljo in začela bridko jokati.

»Otrok moj, kaj ti pa je?«
Zasmejala se je, kakor se zasmeyejo

otroci sami sebi, če jih je sram, da so jokali.

»Oh, nič. In prav to je tisto,« je rekla. »Saj ne vem, zakaj, ljuba, ljuba teta Ana — nikar me ne imej za prenapeto, kar same mi vro solze iz oči — moram jokati!«

Malce je še ihtela, potem se je pa potolažila in je spet legla.

Ko sem drugi dan v njeni omari nekaj iskala, mi je prišlo pod roke zdrobljeno lectovo srce, ki ji ga je bil takrat poslal Rhodnov Jurij s tistimi neumnimi verzji. Očitno je bilo zavito v nov rožnat svilen papir.

Da, v rožnat svilen papir ga je bila zavila in ga skrbno položila v lepo okrašeno lepenkasto škatlico. Sprito tega nedolžnega odkritja me je nekaj stisnilo v srcu. S tresočimi se prsti sem škatlico spet položila pod robe.

Na večer pred poroko smo imeli že polno hišo gostov, starih in mladih. Mlada dekleta so bila zelo razposajena. Ves dan so se smejala in hahljala.

Justi je v veliko torto zapekla prstan z ahatom, ki so ga bile mlade dame slovesno kupile pri mestnem zlatarju. Torto je potlej prav nežno potresla s sladkorno moko in jo razdelila na toliko delov, kolikor je bilo družic. Na večer pred poroko je Karla med čajanko svečano razdelila torto med zala, možitve željna in smejoča se dekleta. Vsaka je svoj košček vneto stlačila v usta. Nekaj trenutkov je nato vladala popolna tišina.

Izenadila je Helena vzkliknila:

»Jaz ga imam!«

»O, ti? Helena ima prstan! Čestitam! In vendar... lahko bi ga bila nam prepustila, sebičnica!«

KOLESA
damska in moška, najnovejši letošnji modeli v največji izbiri že od din 550 — dalje
NOVA TRGOVINA
TYRSEVA (DUNAJSKA) CESTA 36
nasproti Gospodarske zveze

Za kolesa samo »Durlin-lak«!

Blaznost, kaj ne? Postavni mladi mož je od blaženosti širil obraz.

»Pollej ti pa od srca čestitam! Niti slutit nisem!«

»Seveda, saj bo zaroka šele drugi teden razglašena. Moj stari se sicer še prekleto otepa, a ni ne de.«

»Ali smem vedeti, kdo je tvoja zaročenka?«

»Seveda! Najmlajša hčerka upokojenega polkovnika Dettenberga. Ina še štiri starejše sestre. In...«

»Lepa je, kajne?« je s trudnim nametom vprašal Jurij.

»Lepa? Povem ti, Jurij, takšna je, kakor rožni popek. Sicer pa, kaj ti bom govoril: oglej si jo!«

To rekši je vzel iz listnice fotografijo in jo ponudil Juriju.

»Plave lase ima in rjave oči,« je dodal. »Kam pa nameravaš na po ročno polovanje, Jurij?«

O, ne daleč. V Dresden,« je odvrnil Jurij. »Daj ne ulegem in materino zdravje me resno skrbi. Mirko, niti slutiti ne, kako je pri nas,« je pristavil, »že zdavnaj bi me bila morala mati poklicati domov.«

»Mati? Da, prej bi te že bila morala poklicati!«

Jurij ni nič odgovoril, le z očmi je iskal Karlo, kakor bi hotel pretehtati, ali bo z njo srečen v življenju. A Karla je malomarno stala pri mizi in točila vino v kozarce. Nič tistega veselja razburjenja, ki ga kaže sleherni zaročenka.

Z očmi sem spremljala njegove poglede. Da, da, Karla je bila kakor vrtla s suhoparna vsakdanost. Poznala ni ne smeja ne joka, bila je kakor proza, preprosta, resna proza. Helena s svojimi čudovitimi očmi — o, da, ona bi pač utegnila osrečiti tistega, ki bi jo ljubil.

Pogledala sem po njej, a njen stol je bil prazen. Fric mi je na moje vprašanje odgovoril:

»Helena je z obema psičkoma zdirla na vrt kakor otrok. Kar preotročja je še in vendar je že tako velika.«

A tudi Karle nisem nikjer opazila in ko sem v kuhinji vprašala Justo, kje je, mi je le-ta dejala, da je šla spat, da bo jutraj laglje vstala. Dejalo mi je tudi, da ji je ona svetovala, naj gre leč, češ da bi bila sicer preveč blesta, ko je že tako zmerom tako bledikasta.

Tako sem se potolažila zastran njune odsotnosti. Ko sem spet stopila v sobo, so ravno vneto plesali valček. Poročnik in Jurij sta sedela tik pri verandi, da ne bi bila plesalcem na poti. Kmalu nato, ko sem vstopila, se je poročnik poslovil od mene in Jurij ga je spremljal ven.

A tudi Jurij se ni več vrnil. To ni zbudilo moje pozornosti, kajti dela sem imela čez glavo, tako da sem še na Heleno skoraj pozabila.

Veliko truda me je stalo, preden sem veselo plesalec spravila v posteljo, da sem potem z nekaj ženskami spet uredila sobo. Po končanem delu sem si zaželela svežega zraka in sem stopila na vrt. Mesec je pozno vžlel in je sijal, da je bilo svetlo kakor podnevi, samo v ozadju parka je pod smrekami ležala gosta, temna, baržunasta senca.

Nekaj minut sem stala tako. Nič se ni zgenilo. Zrak je bil mehak in dehteč in mi je neskončno dobro del. V vaškem zvoniku je bilo ponoči.

Zdaj je pa že čas, da ležem, sem pomislila. Hkrati sem se spomnila: bogve, ali je Helena pač doma? Nehote sem stopila še nekaj korakov, a komaj sem se dobro premaknila, že sta šinila čez travnik mimo mene v hišo dva psa in za njima je prihajala svetla postava... Helena. Stopala je zelo počasi, s pobešeno glavo. Hudo se je prestrašila, ko me je zagledala; obrnila se je stran.

»Helena, kaj pa počenjaš? Pa menda vendar nisi bila sama o polnoči v gozdu?«

»Ne, teta, saj nisem bila v gozdu. V uti sem sedela,« mi je odgovorila. Tedaj sem opazila, da je obklokana.

Prišla sem njeno lahno, belo obleko. Bila je vlažna od rose in dekle se je treslo ko šiba na vodi.

»Tako mraz je,« je rekla, »a v uti nisem mraza nič čutila. Ali greva zdaj spat?«

»Kajpak! Saj je vendar šele april, Helena. Le hitro leži, pridem takoj,« sem ji dejala. Nisem je hotela vprašati, zakaj je jokala.

Kolikor so jo nesle noge, je odhitela v hišo. Slišala sem, kako je zgoraj vrata odprla in zaprla. Hotela sem se zapreti polknico, tedaj sem pa na gozdni poti, držeči tik ob našem vrtnem plotu, uzrla moško postavo, ki je naglo koračila proti gozdu. Zdelo se mi je, da sem v mesečini natanko spoznala Rhodnovega Jurija; kar zgrozila sem se. Jurij bi bil moral biti že zdavnaj doma! Najbrže je bil kdo izmed naših mladih gostov, ki si je zaželel sprehoda v mesečini. Saj pa tudi ni šel po vrtu, ampak zunaj po gozdni poti. A vseeno me je skrbelo. Po poti, ki je bila prej po njej prišla Helena in ki je držala mimo ute, sem odšla k vrtnim vrlcem, ki so se odpirala naravnost v gozd. Hotela sem se prepričati, ali so zaklenjena.

Najam pred seboj me je bilo sram, ko sem videla, da so bila zaklenjena kakor zmerom, in kar oddahnila sem se. Hitro sem se obrnila, da se vrnem v hišo, tedaj mi je pa pogled oblihal na nečem svetlem, ležečem na tleh. Nehote sem se sklonila in takoj nato

sem držala v rokah briljantno iglo za samoveznico. In prav to iglo sem bila, to sem zanesljivo vedela, kajti zapomnila sem si obliko francoske lilije — prav to iglo sem bila malo prej videla v Jurijevi ovratnici.

Zavrtelo se mi je v glavi in srce mi je jelo razbijati. Ah ne, sem si pollej dopovedovala, saj to je nemogoče! Moja Helena, moja nedolžna, zlata Helena... in jutri bo poroka! Gledala sem v mesečini svetlikajočo se iglo in ko sem se vracala v hišo, sem se smejala, čeprav mi smeh ni prihajal od srca. Spet sem se domislila njegovih pogledov, tistih žgočih, občudujočih pogledov...

Ko bi že vsaj bilo jutri zvečer, sem pomislila, ko sem si zapenjala iglo v obleko in zapirala polknico. Živci so mi spričo tega dirandaja čisto popustili. Tiho sem se splazila navzgor po stopnicah — kajti v hiši je že vse spalo — v svojo sobo in se naglo preoblekla. Vse je bilo kakor po navadi. Vrata v Helenino sobo so bila odprta, luč v sobi ni gorela, le mesečina je lila skozi okno, odprto na stečaj.

»Helena?« sem vprašala in tiho stopila čez prag.

Nič mi ni odgovorila in zdelo se mi je, da že spi, ali pa da je vsaj zadremala in ni hotela, da bi jo motila. Tiho sem se vrnila, zaklenila iglo v omaro in legla.

Menda sem spala komaj kakšno uro, ko je nekdo potrkal na moja vrata. Justo mi je dejala:

»Gospodična, hitro se oblecite! Priprici morate s Karlo v Veliko Zülli...«

Hitro sem si nekaj ogrnila in odprla vrata. Vstopila je Justa. Bila je v samih jutrajnjih jopičih in spodnjem krilu.

»No, kaj rečete, gospodična?« je šepetaje začela. »Karla se tako jezi, a kdo more kaj za to! Če je komu usojeno, da mora umreti, umre, pa naj bo desetkrat poroka!«

»Za božjo voljo, kaj pa je?«

»Stara gospa v Veliki Zülli umira in bi rada pred smrtjo videla Karlo, že kot sinovo ženo. Breiterjeva Loti je že prišla po nevesto, Fric je pa šel buditi pastora. Z gospodično Karlo boste šli. Hitro se oblecite. Ali naj vam pomagam? — Ježeš, kako sem se prestrašila!«

Ozrla sem se. Med podboji vrat je stala Helena, še v svoji beli vlažni obleki. Takšna je bila, da se mi je kar smilila. Rada bi nekaj povedala, ustnice so se ji premikale, a ni mogla spraviti besede iz sebe.

»Helena, pojdi no spat,« sem ji strogo velela, »zakaj se pa še nisi preoblekla? Kar hitro se skobacaj v posteljo, saj nam vendar ne moreš nič pomagati!«

»Karla se misli,« se bo...« je začela.

»Da, njena tašča leži na smrtni postelji.«

»Jurijeva mati umira? Zdaj? No, kaj?« je planilo iz nje.

Okrogli obrazek Breiterjeve Loti je zdaj pogledal v sobo.

»Prosim, gospodična, me smo pripravljene! Je vzklila!« Nevesta gre že po stopnicah.

Helena je planila k stari gospodični in jo trdno prijala za roko.

»Kako se je zgodilo, zakaj umira?«

»Zakaj? Ljuba moja gospodična, to bi morali vprašati Boga in mladega gospoda Jurija. Ko je prišel domov, se je bil oglašil še pri njej, in tedaj sta se začela na lepem pričakati. Fric in jaz sva pa stala pred vrati in trepetala. Potlej je gospod Jurij odprl vrata in ukazal, naj Fric pripravi zapreže in naj pripelje pastora in nevesto in predvsem zdravnika, kajti njegova mati — umira. Čisto iz sebe je bil, kakor bi bil glavo izgubil. In ko sem potlej pogledala gospe, sem vedela, da ne smemo časa izgubljati. Vsa zaripla je bila v obraz in je v nomer ponavljala samo dve besedi: »Prosim, hitro! Prosim, hitro!« Ko bi naš mladi gospod vsaj ne bil šel več k njej! Le s čim neki je staro gospe tako razburil! Saj ni drugače nikoli, česa takega naredil in ni nikoli zvečer šel k njej!«

MIGLJAJ USODE

Po nemškem
izvirniku priredila
R. K.

15. nadaljevanje

Nenadejano je pa po dvorani zavrsalo. Vse se je zganilo in obrnilo vso pozornost v hodnik vratom, kjer se je bil pravkar prikazal sivolasi mojster Heimrod, vodeč pod roko mlado gospe Brankovo.

Gospod profesor se je bil nocoj nalašč zakasnil, zakaj predobro je vedel, da bo moral Brankov kot odbornik nastopiti svojo častno službo natanko ob uri. Vtepel si je bil v glavo, da bo svoj »model« ob svoji roki pripeljal v veliko družbo in da bo tako vse na moč presenetil.

Hana je bila prav tako počesana, kakor jo je kazala slika; pošteno v nasprotju z veljavno modo! Oblečena je bila v preprosto belo obleko iz japonske svile, ki je ni krasila niti najnedolžnejša cvetka. Tolikšna preprostost bi bila družbi tuja spričo blestev in dragocenih toalet, ker so pa vsi že poznali Heimrodovo podobo, se jim je zdelo, da je naslikana gospa Brankova stopila iz bogatega okvira. Vsem je bila skromna preprostost na moč po godu, vsi so jo občudovali — in kmalu sta bila umetnik in mlada gospa obkrožena s samimi občudovalci.

Mlada, dotlej komaj opažena žena Ervina Brankova, je veljala na mah za lepotic prvega reda. Vse na njej je bilo kar na lepem občudovanja vredno: nežne in plemenite črte njene obraza, mladostna postava in bleščajoči sončni odsev v njenih očeh. Lahna rdečica zadrege na obrazu mlade gospe, ki se je tako nenadejano znašla sredi tolikšne množice občudovalcev, in njena naspol plaha zapetost, sta jo delali le še prikupnejši.

»Da, da, gospod Brankov, ne bova imela druge poti kakor pištole,« se je prešerne volje šalil profesor. »Najrajši bi vam ugrabil vašo lepo ženo; nič ne skrivam. In ako vam jo lepega dne res ukradem? Kar pripravite si pištole in močno jih nabijte!«

Ervin se je zasmel: »Tako nehalen pa res nisem. Na vso žalost ste zame nadotakljivi, gospod profesor!«

»Ali mar cikate na moje sive lase?« Nihar ne mislite, da sem že nenevaren! Ali mar ne, gospa Hana? Kar pri- znanje na ves glas!«

»Da, postala sva res dobra prijateljca,« je smehlajše se dela Hana, »in na moč ponosna sem na prijateljstvo z mojstvom Heimrodom!«

»Nu, zdaj ste slišali!« je zmagovalno zagodel profesor. »Da, tudi v naših letih se znamo osvajati. Le pazite se!«

S temi besedami je prepuštil Hanino roko Torwaldu, ki je od občudovanja kar gorel. Heimrod je pa odhitel na drugi konec dvorane, kjer je bil v množici uzrl svojega prijatelja doktorja Eckarda.

»Imenitno! Priznati ti moram, da si mojster celo v reklamah,« ga je sprejel Eckard. »Dosegel si čudovit učinek s svojo »živo sliko!«

»Menda!« je lagodno zamrmral profesor. »Rečem ti pa, da sem se pošteno potil, preden sem to dosegel. Sprva po nobeni ceni ni hotela. Kolikor imajo druge nečimrnosti preveč, je imela Hana premo! Pošteno žal mi je, da ta bisereček nič več ne prihaja k meni. Prav si imel: s to ženo se lahko pogovorim. Boge, zaljubljen sem se vanjo, da veš! He, lej ga Torwald, kako ji rožice sadi! Tvoj nečak se pa drži kisto, ko da bi bil limono zagrizel!«

»Temu tiču se naspel vendar odpirajo oči! O, ti nečimrnost nečimrni!« Zdaj ko pase ves Berlin oči na Hani, se čuti seveda počaščen. Lej, lej, zdaj bo nemara podkuril podjetnemu gledališkemu junaku... Hvala Bogu, saj je res že čas, da spregleda.«

Ervin je bil prav takrat res prijel svojo ženo za roko in jo odpeljal tja, kjer so se sedele pokroviteljice prireditve, med njimi tudi gospa Arnikova. Tedaj je profesor zaupljivo prijel prijatelja za komolec in mu šepnil:

»Čuj, Eckard, koliko pa je prav za prav resnice na govoricah o Brankovu in tej ruski laži-lepotici? Prav pošteno stegujejo nekateri jezike. Menda ti tudi kaj veš?«

Doktor je skomignil z rameni.

»Seveda vem. Njuno znanje je že staro. Se iz Nice. Ervin je bil takrat še fant in gospa Olga Pavlovna je občudovala njegove pesnitve. S pravo vabo na trnku vlovil vsakega poeta! Zdaj v Berlinu mu je postala nekakšna muza, toda rečem ti, da njuno razmerje se zdaleč ni tako pregrešno, kakor si šepetajo ljudje.«

»Brankov je, da spoštljivo povem, bedak!« je zagodel Heimrod. »Seveda se je težko odtrgati z limanic, če si se nanje ujel. Da sem jaz njegov stric, bi mu bral poštene kozje molitvice! Lastno ženo si naj rajši ogleduje; več bo imel od tega!«

Medtem sta si bili obe dami že podali desnice. Gospa Arnikova je sprejela Hano s prirojenimi ljubeznivostjo. Heimrodov domislek, da ji je predpisal tako preprosto toaleto, se ji je zdel »pikantna« in na moč posrečen, tako je vsaj prav gostobesedno za- trjevala. Med pogovorom ji je pa pogled ves čas begal k velikemu ogledalu, ki je v njem videla svojo vitko postavu poleg mlade gospe v beli obleki, poleg ženske, ki se ji je prav do tega hipa zdela neznačna in ne- nevarna. Pa ti pride neki Heimrod in vsemu svetlu vsili prepričanje, da je ta tiha deklica vsila prava praveta lepota! In svet veruje v Heimrodov okus kakor v sveto pismo! Olgine ustnice so zaničljivo trzile; ha, s tole se pa še vsak čas poskusi!

Tedaj se je na odru začel ruski ples. Prizor je bil prav mičen, saj se je vrtele dvanajst parov v slikovitih ruskih narodnih nošah, vrtele živahno in ognjevit po godbi ruskih narodnih napevov. Vsi so privrli prav blizu odra, da bi česa ne zamudili.

Brankov je stal z obema damama, toda zdelo se je, da je pošteno raztresen, ko je govoril z gospo Arnikovo. Sicer je bila tudi nocoj bleščajoča, toda danes je šele prvič opazil tisto, kar so ostre Heimrodove oči uzrle prvi mah: kljub vsej rafiniranosti šminkanja in toalete vendar ni mogla popolnoma prikriti svojih štirih križev. Hm, je razmišljala, nekoč je bila Olga Pavlovna resnična lepota, to brez dvoma drži, toda v tej žarki luči se le preveč vidi, da je njena zdajšnja lepota zlagana...

Naspol nehote se je tedaj ozrl k svoji mladi ženi. Hoj, na vso moč nevarna sosesčina, zakaj tam je uzrl čisto in pristno milino, rosnosvežo mladost! Vitka devetnajstletna ženica je bila videti kakor pravkar razcvetela devica. Njena mladost je zmagovalno zasenevala Olgine toaletne čare. Privrati se je Ervin zavedel, da je prav za prav lahko ponosen na to mlado dekle, na ženo, ki je pred Bogom in pred ljudmi njegova... Pošteno besen je bil na Torwald, ki je stal pri stebri in venomer boljčal v njegovo ženo.

Ples je bil sivojski, zlasti pa sklepni skupinski prizor. Gospa Arnikova se je morala na vse strani zahvaljevati za poklone, ki jih je bila deležna za svoj domislek. Kaj kmalu se je družba spet razkopila.

Doktor Eckard je srečal svojega nečaka in le-ta ga je hlastno ogovoril:

»Ali si videl kje Hano? Kar na lepem sem jo izgubil iz oči.«

»Pravkar sem govoril z njo. S Torwaldom sta zavila v sosedno dvorano.«

»A, tako?« je izdaval Ervin in se vgriznil v ustnice. »Zdi se, da se ji hoče gospod Torwald vsiliti za viteza. Že prej, med plesom si je ves čas

pasel oči na njej. Takšno vedenje je že kar od sile!«

»Lej, lej, ali si mar ljubosumen?« »Beži, beži! Saj veš, stričko, da nimam te bolezn!«

In vendar so zvenele njegove besede precej razdraženo. Doktor ga je malec začuden pogledal.

»Res še nisem doslej opazil znakov takšne bolezn pri tebi, zdaj se mi pa zdi, da gre za res. Ne bodi vendar smešen! Saj veš, umetniška kri... Brž vzpomeni!«

Ervinu se pa stvar vendar ni zdela tako nedolžna. Tale Torwald, lepotee in genialni igralec, ki ga ženske kar na debelo obožujejo, ta bi mu utegnil postati nevaren!

»Čeprav!« je navidez vnemarno dejal. »Rečem ti pa, da je njegovo oboževanje vsiljivo in neokusno. Namignil mu bom, da mi to ni prav nič všeč.«

Morda s takimle obrazom kakor za- verovali Otele?« se je pošalil Eckard.

»Nikar ne pozabi, da bo Torwald glavni junak tvoje drame, in rečem ti, usoda tvojeje dela je v njegovih rokah. Ves Berlin ti ne premore junaka, ki bi umel res postaviti živega Wulfharta tvoje drame. Kot pesnik moraš biti lepo vljuden in obziren! Zapomni si to!«

Ervin ni kazal, da pritrjuje stricu, zato je Eckard presedlal s šaljivosti na resnost: »Na splošno pa niti pravice nimam, da bi bil ljubosumen, niti trohice pravice, da veš!«

Po teh besedah se je obrnil stran in stopil k neki živahni skupini. Kljub svarilnim stricovim besedam se je pa Brankov odločil, da poišče svojo ženo, zakaj zavel je naravnost proti sosedni dvorani. Tedaj mu je prekrizala gospa Arnikova pot.

Kar v eni sapi mu je povedala, da ji je od sile vroče, da je preveč ljudi, da so preglasni, da jo blešči žarka svetloba in jo od vseh strani le preveč oblegajo. Kar živčna je že! Toda v cvetlični dvorani, tam bo goľovo hladnejše, mirnejše in prijetnejše! Kje neki je ta dvorana?

Ervin si je bil drugič sam poiskal samotno količko, nocoj pa ga nekam ni hotelo zamikati njeno nedvoumno snubljenje. Menil je, da bo pač treba še malec ostati v veliki dvorani, zakaj pravkar je bil vzklitelj oznanil Torwaldovo predavanje. Olga Petrovna je nejevoljno malec privzdignila ramena.

»Torwald s svojo balado?... To ni za tolikšno množico, kvečjemu za kakšno sklenjeno družbo. Ves čas se bo izgubil. Meni ni do takšnega dvomljivega užitka! Vi ga pa nameravate res poslušati?« je zategnjeno menila.

Slišalo se je kakor nedolžno vprašanje in vendar se je v njem skrival nepritažen poziv. In gospa Olga je bila vajena pokorščine gosпода oboževalca. Ko že ni mogel drugače, ji je naspel ponudil roko in jo odpeljal iz dvorane. Cvetlična dvorana je bila prav na drugem koncu palače. Ko sta vstopila, ni bilo žive duše tam, zakaj Torwaldovo predavanje je zvalo vse občinstvo v veliko dvorano. Bilo je res hladno in tiho, samo sredi skupine bohotnih palm je zaboreče padal curen vodometla.

Gospa Arnikova je koj sedla na prvo klopi in polglasno povzela:

»To je bilo pa res čudno presenečenje, ki nam ga je pripravil profesor Heimrod! Ali se nemara strinjate s takšnim teatrom?«

Brankov je bil obstal ob vodometu in je zrl v dvigajoči se vodni curek. Že vnaprej je vedel, da se bo moral lepi Rusinji spovedovati, toda njena neokusna pripomba o »teatru« ga je pošteno zbudila. »Zastrtim glasom in hladno je odgovoril:

»Heimrod si je pač vtepel takšno posebnost v glavo, in saj veste, da je trinog, če hoče doseči svoj prav. V tem primeru je imel pa skorajda pravico. Pokazal je, kako je ponosen na svoje delo!«

»Ki je z njim upijal ves Berlin!« je pikro dejala Olga Pavlovna. »Prav za res! Vam kajpak laska, saj je vaša žena, ki jo je proslavil!«

Ervin je nečakano stresel z glavo. »Sami veste le predobro, zakaj sem se takrat uklonil ženi volji; še sami ste mi pritrjevali. Zdaj nama pa namerava Heimrod podariti podobo! Kaj takšnega se mi še sanjalo ni! Rade volje bi mu bil plačal pošteno ceno, pa je kar pobesnel, ko sem mu omenil denar. Zamašil mi je usta, češ da mi ni nič mar, ako podari svoje delo moji ženi. To je zgolj njegova zasebna stvar, mi je še zabrusil v brk.«

»Vsa čast! Darilo je kraljevsko! Vsa čast! Vse, koliko so med brati vredne Heimrodove slike.«

»Res, kraljevsko darilo! In prav zato ga nisem smel odkloniti. Dovolj me teži, da sem mu postal tolikšen dolžnik, toda z nevjednostjo mu ne morem in ne smem poplačati kavalirstva.«

Govoril je s komaj zadržano razdraženostjo in Olga Pavlovna je to kajpak opazila. Zdajci je spremenila glas. Proseča je dahnila:

(Nadaljevanje na 8. strani)



Pri napornem hišnem
delu poživite kožo
s pravilno nego!

ELIDA IDEAL KREMA

zaradi vsebine hama-
melisa posebno učinkovita

Din. **40.000,-**
denarnih NAGRAD

**H kateri točki navodila o uporabi
Radiona spada posamezna slika?**

Navodilo za pranje z Radionom, ki je tiskano na hrbtni strani vsakega zavitka, ima 6 točk. Potrebno je, da točno doženete, katere točke Radion navodila predstavljajo te slike. Vzemite v roko zavitek Radiona in prečitajte pazljivo vsako točko navodila, pa ga primerjajte s temi slikami. Nato vnesite v prazne kroge na teh slikah številko tiste točke, ki po Vašem mnenju spada k posameznim slikam. Napišete v spodnjem desnem kotu tega oglasa čitljivo Vaše ime in natančen naslov. Izrežite cel oglas in ga pošljite kot tiskovino v odprti kuverti frankirano s 25 para brez vsakega drugega obvestila na: Jugoslavensko d. d. Schicht-Lever, oddelek reklama, Osijek.

POZOR: Poslednji rok za vpošiljatev je 31. maj.

1. nagrada	Din. 10.000.-
2. nagrada	„ 5.000.-
3. nagrada	„ 3.000.-
4. nagrada	„ 2.000.-
200 nagrad po	„ 100.-

Skupaj Din. 40.000.- za pravilno rešitev!

Ugotovitev pravilnosti rešitev, zrebanje in delitev dobitkov izvrši posebna ocenjevalna komisija, katere člani so:

Dr. Mato Perić, kr. javni notar
Kamil Krvarić, direktor „Hrvatskega Lista“
Inž. Ante Safner, direktor Jugosl. d. d. Schicht-Lever
Dragan Gregurović, šef reklame Jugosl. d. d. Schicht-Lever

Glavni dobitniki bodo objavljeni 19. junija.

Navodilo o uporabi obeta pri nagradnem tekmovanju dobitnik, točna izpolnitev istega pa prinaša uspeh pri pranju perila!

RADION

pere sam – pere prizanesljivo



Ime in priimek:

Kraj:

Ulica in številka:

Banovina:

21

»Ervin!«

»Kaj vam je, povejte za božjo voljo!«

»Meni? Prav nič!«

»Pač, popolnoma spremenjeni ste, že nekaj tednov. Nikoli mi niste hoteli priznati, vendar slutim, da se je nekaj tujega vrnilo med naju. Od kdaj pa imate skrivnosti pred menoj?«

Njen glas je bil resen in vprašujoč. Zdelo se je, da ga njena vprašanja režejo v živo. Počasi je stopil bliže k njej.

»Molite se, Olga. Prav nič ni! Morda kvečjemu nevednosti in jeza pri študiranju moje drame. Mnogo grenkih moram požreti kot novinec in začelnik. Črtajo mi, spremembe zahtevajo, skratka, kakor s solarkom se igrajo z menoj. Zdaj so predstavo preložili že na april, Sicer pa to tako že vse veste.«

Nejeverno je stresla z glavo.

»Ali imate res tako malo potrpljenja, ko ste vendar že tik pred ciljem? Ko boste nazadnje dosegli uspeh — in popoln mora biti! — se boste smejali svoji zdajšnji občutljivosti. Potlej boste lahko vi diktirali in vašim zahtevam se bodo morali hlapčevsko ukloniti. Ne, ne, Ervin, to ni tisto, kar vas teži. To je globlje! Le kaj je? Ervin, doslej ste mi zaprli vse, nikar mi zdaj ne odrecite svojega zupanja. Bolelo bi me do krvi!«

Njen glas je bil spet mehak, njene oči so spet zrle globoko v njegove. Lahno se je bila dotaknila njegove roke — in Ervin se je sklonil globoko k njej. Tedaj se je pa zdajci zdrnil, vzravnal se je in nekam zmeden je postal. Takrat šele je Olga opazila, da stoji pri vratih Hana Brankova...

Sicer sta bila govorila res samo o njegovi drami, a Ervin je vendar imel občutek krivde. Gospa Brankova se je pa brž znašla in se je prihajajoči mladi gospe ljubeznivo nasmehnila.

»Draga gospa Hana, o pravem času ste prišli! Nič ne morem opraviči, najsi mu še toliko priporočam. Ves je srt, ker mu skušnje za dramo ne gredo tako izpod rok, kakor si je želel. Pomagajte mi, da mu vlijeva poguma!«

Ali je Hana sploh videla njun zapupni položaj, ni bilo moči reči. Stala je mirno pred njima in dela:

»Ervin, v dvorani te iščejo. Zdi se mi, da gospodje odborniki pripravljajo nova presenečenja. Potrebujete to.«

»Saj res, tombolate! Brankov se je brž zbral. Ne zamerite, gospa, popolnoma sem pozabil, da je treba srečke koj po predavanju razdeliti. Pojdi, Hana!«

»Tak pustite vendar gospe še malo pri meni,« je ugovarjala Olga Pavlovna. »Saj vidite, da je pobegnula iz šundra kakor jaz. Neznosno vroče je v dvorani in oglušel bi človek od trčanja. Ostanite, draga gospa, tu se tako prijetno kramlja!«

Po vsaki ceni je hotela zabrisati vtis kočljivega prizora, ako ga je bila gospa Brankova sploh opazila. Ervin se ni zdel zadovoljen, Hana je pa vendar ostala. Ker se za njegovo ponujeno roko še zmenila ni, je moral sam oditi, vendar jo je prejel še ošni z nemirnim in zvedavim pogledom.

Gospa Olga je stopila ob njeno stran, in medtem ko je navidezno površno kramljala o uspelem nocošnjem večeru, so begali njeni pogledi neprestano po Haninem obrazu.

Cvetlična dvorana je bila le skromno razsvetljena, a prav v tej mili, malce zastrti luči se je jasneje videlo, da Hanina lepota ni samo sugestija. Ta mlada ženica je bila zares lepa; manjkal ji je bil samo pravi okvir, da povzdigne in poudari njeno lepoto...

»Količna škoda, da je zimske sezone že konec,« je gostolela gospa Olga. »Ves čas ste se skromno skrivali v ozadiju, zdaj ste se nam pa nenadejano razkrili v pravi luči. Veselite in priredite bo resda konec, družba se bo pa vendar še do maja shajala. Zdaj boste pač morali igrati bleščečo vlogo, ki vam jo je profesor Heimrod prisodil. Ze ondan sem ob pogledu na vašo podobo dejala, da je Heimrod velik umetnik. Kar on razglasi za lepo, je brez dvoma lepo!«

Hana se ni mnogo zmenila ne za poklon ne za ljubeznivo zlobnost poslednjih besed, zakaj njen odgovor je bil hladan in malce zfrkljiv:

»Zelo ljubeznivi ste, toda vloge, ki mi jo vi na profesorjev račun prisojate, mi ne bo treba igrati, kajti že jutri odpotujem.«

Gospa Brankova se je od resničnega presenečenja kar zdrnila.

»Odpotujete? Ali je mogoče?«

»Da, odpotujem, in sicer v Reineck k svoji babici!«

»H gospa Dankmarjevi? Ali je mar zbolela?«

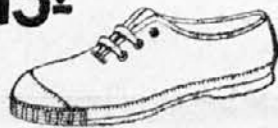
»Ne bo hudega, v redu pa nekaj vendar ni. Dolga, pusta zima, prva, ki jo je prebila v samotni brez mene, ji ni kaj prida koristila, zato je moja dolžnost, da se vrnem k njej.«

Olga Pavlovna je obnemela. Ni ji šlo v glavo, da hoče ta mlada žena spriti tolikšnega zmagovalstva na nocošnjem večeru kratko in malo oditi in se zabubiti v samotni graščini. Zdelo se ji je kar grešno, zakaj sama bi česa takšnega nikoli ne zmogla.

»Ali ste res že trdno odločeni?« je

MAJ 1938

15-



45300-404

Za lepe dneve najcenejši in najprimernejši platneni čevlji za otroke z gumastim podplatom. Vel. 27—34 19— din, št. 35—42 25— din, moški 29— din. Izdelujemo jih v beli, sivi in drap barvi.

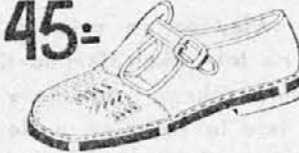
19-



48421-6608

Otroški gumijasti čevlji na špango, praktični za šolsko mladež, ki ima daleč do šole. Vel. št. 27—30 25— din, št. 31—34 29— din, ženske 35— din.

45-



2961-43864

Za dobre otroke je za pomladne dneve tale fleksibilni sandala z okrasom in špango preko nart. Od št. 27—30 49— din, št. 31—34 59— din, št. 35—38 69— din.

59-



2861-63663

Lepi otroški čevlji iz laka z okrasnim jezikom preko nart. St. 27—30 69— din, št. 31—34 79— din. Enaki iz belega nubuka za isto ceno.

49-



63995-1192

Za počitek noge elegantni, lahki in udobni poletni čevlji iz belega in drap lanenega platna.

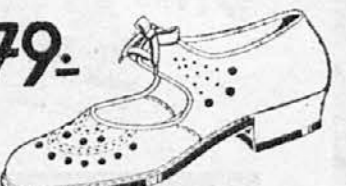
79-



4975-16181

Fini ženski nizki čevlji iz belega usnja z rjavo kombinacijo, usnjenim podplatom in špango preko nart.

79-



0995-46120

Udobnost nad vse! Izrezani v nart in bogato okrašeni čevlji. Zavezujejo se z okrasnimi pentljami. So zelo lahki in jih zato kupujte za sprehod.

99-



4500-22200

Zelo elegantni in okusni čevlji iz belega semisa. Udoben model, elegantna oblika in nizka peta nudijo nogi udobnost in lahko hojo.

129-

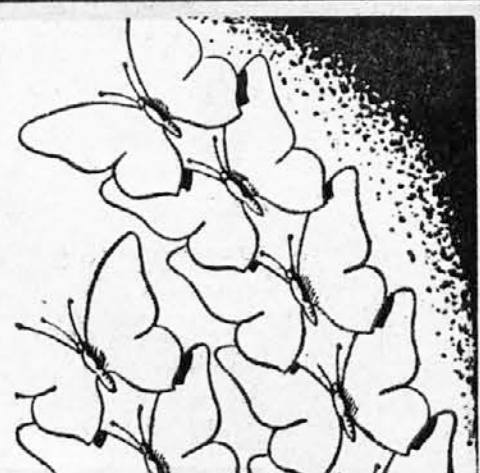


1305-94220

Eleganten čevljiček iz modrega semisa. Priporočamo jih damam z visoko nartjo, pentlja je okusno okrašena z rdečim usnjem.



s popravilom nogavic. Spuščen niti popravljamo hitro, strokovnjsko in poceni. — Varčujte s svojimi očmi, časom in denarjem, dajte nam v popravilo svoje nogavice.



8467-2675
Moške sandale, izdelane iz sivega defina z usnjenim podplatom in usnjeno peto. Zelo udobne in lahke.



9837-8642
Nov model! Elegantnim gospodom k poletni obleki te fine čevlje v drap-rjavi kombinaciji.



9039-24673
Bogato okrašeni moški čevlji, izdelani iz sivega semisa ali drap usnja, z usnjenim podplatom. Pristojajo k vsaki poletni obleki.



»LALA«
Vsaka elegantna in varčna dama pozna našo »LALO«. Preje smo jo prodajali za din 19—, a sedaj stane samo din 15—.

Rata

naposled zmedeno vprašala. »Pravkar sem vendar govorila z gospodom Brankovom, pa niti črnil ni o takšni nameri.«

»Saj se ničesar ne ve. Ervinu je glava polna njegove drame, zakaj bi ga morila še jaz s takšnimi malenkostmi!«

»Ali mar menite, da mu bo prav?«

»Upam, da se bo sprijaznil. Moja odločitev je neizpodbitna; odšla bom v Reineck!«

Teh besed ni izgovorila s posebnim poudarkom, vendar je iz njenega glasu zvenela neupogljiva odločnost. Olga je še zmerom vsa začudena zrla v mlado vitko ženo, ki je ponosno vzravnan v svoji skromni beli obleki stala pred njo. In tedaj jo je obšlo spoznanje: v tej svoji odločnosti je na las podobna naslikani Hani! Stari slikar, ki je znal gledati v dušo, je imel prav! Poudaril je bil izraz, ki je temu mladostnemu in mehkuju obrazu sicer popolnoma tuj! Poteza po sredini čela in trda črta okrog ustnic, ki sta na podobi samo naznačeni, sta bili zdaj na Haninem obrazu živi in zgovorni. In ko je vse to spoznala, je gospa Brankova tudi vedela, kaj pomeni Hanina »potovanja«.

»Radio Ljubljana od 12. do 18. maja 1938.«

ČETRTEK 12. MAJA

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Radijski orkester ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: V proslavo materinskega dne ■ 18.40: Slovensčina za Slovence ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Ocena aktivnosti pri jetički pljuč

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Radijski orkester ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: V proslavo materinskega dne ■ 18.40: Slovensčina za Slovence ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Ocena aktivnosti pri jetički pljuč

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Radijski orkester ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: V proslavo materinskega dne ■ 18.40: Slovensčina za Slovence ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Ocena aktivnosti pri jetički pljuč

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Radijski orkester ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: V proslavo materinskega dne ■ 18.40: Slovensčina za Slovence ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Ocena aktivnosti pri jetički pljuč

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Radijski orkester ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: V proslavo materinskega dne ■ 18.40: Slovensčina za Slovence ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Ocena aktivnosti pri jetički pljuč

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Radijski orkester ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: V proslavo materinskega dne ■ 18.40: Slovensčina za Slovence ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Ocena aktivnosti pri jetički pljuč

20.00: Klavirski koncert ■ 21.00: Plošče ■ 21.20: Pevski jazz-kvartet ■ 22.00: Napovedi, poročila ■ 22.15: Lahka glasba ■ Konec ob 23. uri.

PETEK 13. MAJA

11.00: Šolska ura ■ 12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Koncert Radijskega orkestra ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: Žena v kazenskem pravu ■ 18.20: Plošče ■ 18.40: Francoščina ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Poročila o izseljenosti ■ 20.00: »V petek, trinajstega...« ■ 22.00: Napovedi, poročila ■ 22.30: Angleške plošče ■ Konec ob 23. uri.

SOBOTA 14. MAJA

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Koncert Radijskega orkestra ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: Radijski orkester ■ 18.40: Pogovori s poslušalci ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Protituberkulozna propaganda ■ 20.00: Zunanja politika ■ 20.30: Plošče ■ 21.00: Prenos iz Firence ■ Konec po 23. uri.

NEDELJA 15. MAJA

8.00: Vesel nedeljski pozdrav ■ 9.00: Napovedi, poročila ■ 9.45: Verski govor ■ 10.00: Koncert Radijskega orkestra ■ 11.00: Otroška ura ■ 11.30: Prenos promena dnevnega koncerta vojaške godbe iz Zvezde ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Gregor Gabrijel igra na harmoniko ■ 17.00: Kmetijska ura ■ 17.30: Koncert lahke glasbe ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Prenos šmarnic iz cerkve Sv. Petra v Ljubljani ■ 20.30: Slovenske narodne ■ 22.00: Napovedi, poročila ■ 22.15: Radijski orkester ■ Konec ob 23. uri.

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Radijski orkester ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: V proslavo materinskega dne ■ 18.40: Slovensčina za Slovence ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Ocena aktivnosti pri jetički pljuč

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Radijski orkester ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: V proslavo materinskega dne ■ 18.40: Slovensčina za Slovence ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Ocena aktivnosti pri jetički pljuč

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Radijski orkester ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: V proslavo materinskega dne ■ 18.40: Slovensčina za Slovence ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Ocena aktivnosti pri jetički pljuč

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Radijski orkester ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: V proslavo materinskega dne ■ 18.40: Slovensčina za Slovence ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Ocena aktivnosti pri jetički pljuč

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Radijski orkester ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: V proslavo materinskega dne ■ 18.40: Slovensčina za Slovence ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Ocena aktivnosti pri jetički pljuč

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Radijski orkester ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: V proslavo materinskega dne ■ 18.40: Slovensčina za Slovence ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Ocena aktivnosti pri jetički pljuč

PONEDELJEK 16. MAJA

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Plošče ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: Zdravstvena ura ■ 18.20: Plošče ■ 18.40: Kulturna kronika ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Zanimivosti ■ 20.00: Radijski orkester ■ 21.10: Koncert klavirskega kvarteta ■ 22.00: Napovedi, poročila ■ 22.15: Radijski orkester ■ Konec ob 23. uri.

TOREK 17. MAJA

11.00: Šolska ura ■ 12.00: Priljubljeni napevi ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Koncert Radijskega orkestra ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: Plošče ■ 18.40: Judovstvo v novi dobi ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Zabavni zvočni tednik ■ 20.00: Radijski orkester ■ 21.00: Pevski koncert ■ 22.00: Napovedi, poročila ■ 22.15: Ura lahke glasbe ■ Konec ob 23. uri.

SREDA 18. MAJA

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: »Štirje fantje« ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: Mladinska ura ■ 18.20: Pomladni zvoki ■ 18.40: Dolenjska mesta v prvi polovici 19. stoletja ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Uvod v prenos ■ 20.00: Prenos opere iz Nar. gledališča v Ljubljani; v I. odmoru: Glasbeno predavanje, v II. odmoru: Napovedi, poročila ■ Konec ob 23. uri.

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: »Štirje fantje« ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: Mladinska ura ■ 18.20: Pomladni zvoki ■ 18.40: Dolenjska mesta v prvi polovici 19. stoletja ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Uvod v prenos ■ 20.00: Prenos opere iz Nar. gledališča v Ljubljani; v I. odmoru: Glasbeno predavanje, v II. odmoru: Napovedi, poročila ■ Konec ob 23. uri.

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: »Štirje fantje« ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: Mladinska ura ■ 18.20: Pomladni zvoki ■ 18.40: Dolenjska mesta v prvi polovici 19. stoletja ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Uvod v prenos ■ 20.00: Prenos opere iz Nar. gledališča v Ljubljani; v I. odmoru: Glasbeno predavanje, v II. odmoru: Napovedi, poročila ■ Konec ob 23. uri.

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: »Štirje fantje« ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: Mladinska ura ■ 18.20: Pomladni zvoki ■ 18.40: Dolenjska mesta v prvi polovici 19. stoletja ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Uvod v prenos ■ 20.00: Prenos opere iz Nar. gledališča v Ljubljani; v I. odmoru: Glasbeno predavanje, v II. odmoru: Napovedi, poročila ■ Konec ob 23. uri.

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: »Štirje fantje« ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: Mladinska ura ■ 18.20: Pomladni zvoki ■ 18.40: Dolenjska mesta v prvi polovici 19. stoletja ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Uvod v prenos ■ 20.00: Prenos opere iz Nar. gledališča v Ljubljani; v I. odmoru: Glasbeno predavanje, v II. odmoru: Napovedi, poročila ■ Konec ob 23. uri.

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: »Štirje fantje« ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: Mladinska ura ■ 18.20: Pomladni zvoki ■ 18.40: Dolenjska mesta v prvi polovici 19. stoletja ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Uvod v prenos ■ 20.00: Prenos opere iz Nar. gledališča v Ljubljani; v I. odmoru: Glasbeno predavanje, v II. odmoru: Napovedi, poročila ■ Konec ob 23. uri.

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: »Štirje fantje« ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: Mladinska ura ■ 18.20: Pomladni zvoki ■ 18.40: Dolenjska mesta v prvi polovici 19. stoletja ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Uvod v prenos ■ 20.00: Prenos opere iz Nar. gledališča v Ljubljani; v I. odmoru: Glasbeno predavanje, v II. odmoru: Napovedi, poročila ■ Konec ob 23. uri.

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: »Štirje fantje« ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: Mladinska ura ■ 18.20: Pomladni zvoki ■ 18.40: Dolenjska mesta v prvi polovici 19. stoletja ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Uvod v prenos ■ 20.00: Prenos opere iz Nar. gledališča v Ljubljani; v I. odmoru: Glasbeno predavanje, v II. odmoru: Napovedi, poročila ■ Konec ob 23. uri.

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: »Štirje fantje« ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: Mladinska ura ■ 18.20: Pomladni zvoki ■ 18.40: Dolenjska mesta v prvi polovici 19. stoletja ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Uvod v prenos ■ 20.00: Prenos opere iz Nar. gledališča v Ljubljani; v I. odmoru: Glasbeno predavanje, v II. odmoru: Napovedi, poročila ■ Konec ob 23. uri.

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: »Štirje fantje« ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: Mladinska ura ■ 18.20: Pomladni zvoki ■ 18.40: Dolenjska mesta v prvi polovici 19. stoletja ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Uvod v prenos ■ 20.00: Prenos opere iz Nar. gledališča v Ljubljani; v I. odmoru: Glasbeno predavanje, v II. odmoru: Napovedi, poročila ■ Konec ob 23. uri.

MALI OGLASI

NEZ